

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 112/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 113/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta käyttötarkoituksen mukaisten menojen tarkistettujen luokitusten osalta ⁽¹⁾ 3**
- Komission asetus (EY) N:o 114/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, tammikuussa 2002 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2475/2000 Slovenian tasavallalle säädetyin naudanlihaa koskevan tariffikiintiön osalta 10
- Komission asetus (EY) N:o 115/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädetyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, tammikuussa 2002 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta 11
- Komission asetus (EY) N:o 116/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 13
- Komission asetus (EY) N:o 117/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, muna-alan vientitukien vahvistamisesta 15
- Komission asetus (EY) N:o 118/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 17
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 119/2002, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, Liettuasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa Euroopan yhteisöön sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta vuodeksi 2002 ..... 19**

Komissio

2002/46/EY:

- * **Komission päätös, tehty 21 päivänä tammikuuta 2002, päätöksen 92/452/ETY muuttamisesta yhteisöön suuntautuvaan naudansukuisten eläinten alkioiden vieniin kolmansissa maissa hyväksytyjen alkionsiirtoryhmien ja alkiontuotantoryhmien luetteloiden osalta** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 84) 21

2002/47/EY, EHTY, Euratom:

- * **Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2002, työjärjestyksensä muuttamisesta** (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 99) 23

2002/48/EY:

- * **Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2002, tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suoja-toimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdyn päätöksen 2001/740/EY muuttamisesta seitsemännen kerran** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 292) 28

2002/49/EY:

- * **Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2002, eräiden eläintuotteiden merkinnästä ja käytöstä suhteessa tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suoja-toimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn päätökseen 2001/172/EY tehdyn päätöksen 2001/304/EY muuttamisesta toisen kerran** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 293) 30

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

- * **EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 152/01/KOL, annettu 23 päivänä toukokuuta 2001, ETA:n valtioneuvoston sääntöjen soveltamista ympäristönsuojeluun myönnettävään tukeen koskevien suuntaviivojen tarkistamisesta ja valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 28. kerran** 32

Oikaisuja

- * **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1961/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta (EYVL L 268, 9.10.2001)** 48
- * **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2535/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta (EYVL L 341, 22.12.2001)** 48

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 112/2002,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 23 päivänä tammi-
kuuta 2002 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	111,8
	204	93,2
	212	121,5
	624	242,6
	999	142,3
0707 00 05	052	194,6
	628	191,7
	999	193,1
0709 90 70	052	215,9
	204	308,1
	999	262,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,0
	204	52,2
	212	44,3
	220	53,6
	388	23,9
	508	21,1
	624	41,6
	999	42,4
0805 20 10	204	100,4
	999	100,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,1
	204	86,2
	464	120,2
	624	87,3
	999	89,0
0805 50 10	052	54,0
	600	57,3
	999	55,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	51,3
	060	39,0
	400	106,5
	404	91,1
	720	113,4
	999	80,3
	388	142,0
0808 20 50	400	110,9
	720	100,7
	999	117,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 113/2002,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta käyttötarkoituksen mukaisten menojen
tarkistettujen luokitusten osalta
 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluelin-pitöjärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2558/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetus (EY) N:o 2223/96 sisältää yhteisten standardien, määritelmien, luokitusten ja tilinpidon sääntöjen viite-kehyksen jäsenvaltioiden tilien laatimista varten Euroopan yhteisön tilastovaatimusten osalta, jotta saataisiin vertailukelpoisia tuloksia jäsenvaltioiden välillä.
- (2) Kansantalouden tilinpitoa käsittelevä sihteeristöjen välinen työryhmä (ISWGNA) tarkisti ja Yhdistyneet Kansakunnat julkaisi tarkistetut kustannusten luokitukset käyttötarkoituksen mukaan, joista mainittakoon erityisesti julkisyhteisöjen tehtävuokitus (COFOG), yksityisen kulutuksen käyttötarkoituksen mukainen luokitus

(COICOP) ja kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen tehtävuokitus (COPNI).

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2223/96 olevia luokituksia olisi näin ollen muutettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset ⁽³⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite A "Euroopan kansantalouden tilinpitöjärjestelmä EKT 1995" muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta
 Pedro SOLBES MIRA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite A seuraavasti:

a) Korvataan luvussa 3 kohta 3.85 seuraavasti:

”3.85 Julkisyhteisöjen tarjoamien tavaroiden ja palveluiden jako yksilöllisiin ja kollektiivisiin tavaroihin ja palveluihin tehdään julkisyhteisöjen tehtäväluokituksen (COFOG) perusteella.

Julkisyhteisöjen yksiköiden tuottamia kunkin seuraavan nimikkeen alle luettavia tavaroita ja palveluita pitäisi käsitellä yksilöllisten kulutuspalvelujen menoina:

- a) 07.1 Lääkevalmisteet, lääkintälaitteet ja -välineet
- 07.2 Avohoitopalvelut
- 07.3 Sairaalapalvelut eli laitoshoidot
- 07.4 Yleiset terveydenhuoltopalvelut
- b) 08.1 Virkistys- ja urheilupalvelut
- 08.2 Kulttuuripalvelut
- c) 09.1 Esiasteen ja alemman perusasteen koulutus
- 09.2 Ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutus
- 09.3 Keskiasteen jälkeinen, ei-korkea-asteen koulutus
- 09.4 Korkea-asteen koulutus
- 09.5 Tutkintoon johtamaton koulutus
- 09.6 Koulutuksen tukipalvelut opiskelijoille
- d) 10.1 Sairaus ja toimintarajoitteisuus
- 10.2 Vanhuus
- 10.3 Lesket ja muut edunsaajat
- 10.4 Perhe ja lapset
- 10.5 Työttömyys
- 10.6 Asuminen
- 10.7 Sosiaalinen syrjäytyminen, muualla luokittelematon.

Vaihtoehtoisesti yleiset julkisyhteisöjen yksityiset kulutusmenot vastaavat COICOP-luokituksen kaksinumero-tasoa 14, johon kuuluvat seuraavat numerotasot:

- 14.1 Asuminen (vastaa COFOG-luokituksen kolminumerotasoja 10.6)
- 14.2 Terveystieteiden huolto (vastaa COFOG-luokituksen kolminumerotasoja 07.1—07.4)
- 14.3 Virkistys- ja kulttuuripalvelut (vastaa COFOG-luokituksen kolminumerotasoja 08.1—08.2)
- 14.4 Koulutus (vastaa COFOG-luokituksen kolminumerotasoja 09.1—09.6)
- 14.5 Sosiaaliturva (vastaa COFOG-luokituksen kolminumerotasoja 10.1—10.5 ja COFOG-luokituksen kolminu-merotasoja 10.7)

Loput julkisyhteisöjen kulutusmenoista ovat kollektiivisia kulutusmenoja.

Niihin sisältyy erityisesti COFOG-luokituksen mukaan

- a) Yleinen julkishallinto (kaksinumero 01)
- b) Puolustus (kaksinumero 02)
- c) Yleinen järjestys ja turvallisuus (kaksinumero 03)
- d) Elinkeinoelämään liittyvät asiat (kaksinumero 04)
- e) Ympäristönsuojelu (kaksinumero 05)
- f) Asuminen ja yhdyskuntapalvelut (kaksinumero 06)
- g) Yleinen hallinto, sääntely, yleisten tietojen levittäminen ja tilastot (kaikki kaksinumerot)
- h) Tutkimus ja kehitys (kaikki kaksinumerot).”

b) Muutetaan liite IV "Luokitukset ja tilit" seuraavasti:

i) Korvataan osa "YKSILÖLLISEN KULUTUKSEN LUOKITUS KÄYTTÖTARKOITUKSEN MUKAAN (COICOP)" seuraavasti:

"YKSITYISEN KULUTUKSEN KÄYTTÖTARKOITUKSEN MUKAINEN LUOKITUS (COICOP)

01 Elintarvikkeet ja alkoholittomat juomat

01.1 Elintarvikkeet

01.2 Alkoholittomat juomat

02 Alkoholijuomat, tupakka ja narkootiset aineet

02.1 Alkoholijuomat

02.2 Tupakka

02.3 Narkootiset aineet

03 Vaatteet ja jalkineet

03.1 Vaatteet ja vaatekankaat

03.2 Jalkineet

04 Asuminen ja energia

04.1 Todelliset asumisvuokrat

04.2 Laskennalliset asumisvuokrat

04.3 Asunnon huolto ja korjaus

04.4 Muut asumiseen liittyvät palvelut

04.5 Sähkö, kaasu ja muut polttoaineet

05 Kodin kalusteet, koneet, tavarat ja palvelut

05.1 Huonekalut, matot ja sisustus

05.2 Kodintekstiilit

05.3 Kodinkoneet

05.4 Lasitavarat, astiat ja taloustavarat

05.5 Kodin ja puutarhan työkalut ja laitteet

05.6 Kodinhoitotarvikkeet ja -palvelut

06 Terveys

06.1 Lääkevalmisteet, hoitolaitteet ja -tarvikkeet

06.2 Avohoitopalvelut

06.3 Sairaalapalvelut

07 Liikenne

07.1 Ajoneuvojen hankinta

07.2 Yksityisajoneuvojen käyttö

07.3 Liikennepalvelut

08 Tietoliikenne

08.1 Postipalvelut

08.2 Puhelin- ja faksilaitteet

08.3 Puhelin- ja internetpalvelut

09 Kulttuuri ja vapaa-aika

09.1 Audiovisuaaliset laitteet ja tietokoneet

09.2 Muut suuret vapaa-ajan välineet

09.3 Muut virkistys- ja harrastusvälineet, lemmikkieläimet

09.4 Kulttuuri- ja virkistyspalvelut

09.5 Sanomalehdet, kirjat ja paperitavarat

09.6 Valmismatkat

10 Koulutus

- 10.1 Esiasteen ja alemman perusasteen koulutus
- 10.2 Ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutus
- 10.3 Keskiasteen jälkeinen koulutus, joka ei ole korkea-asteen koulutusta
- 10.4 Korkea-asteen koulutus
- 10.5 Tasoltaan määrittelemätön koulutus

11 Ravintolat, kahvilat ja hotellit

- 11.1 Ateriapalvelut
- 11.2 Majoituspalvelut

12 Muut tavarat ja palvelut

- 12.1 Henkilökohtainen puhtaus ja kauneudenhoito
- 12.2 Prostituutio
- 12.3 Henkilökohtaiset tavarat
- 12.4 Sosiaalipalvelut
- 12.5 Vakuutukset
- 12.6 Rahoituspalvelut
- 12.7 Muut palvelut

13 Kotitalouksia palvelevien voittoja tavoittelemattomien yhteisöjen yksilölliset kulutusmenot

- 13.1 Asuminen
- 13.2 Terveystenhoito
- 13.3 Kulttuuri -ja virkistystoiminta
- 13.4 Koulutus
- 13.5 Sosiaaliturva
- 13.6 Muut palvelut

14 Julkisyhteisöjen yksilölliset kulutusmenot

- 14.1 Asuminen
- 14.2 Terveystenhoito
- 14.3 Kulttuuri- ja virkistystoiminta
- 14.4 Koulutus
- 14.5 Sosiaaliturva

ii) Korvataan osa ”JULKISYHTEISÖJEN TEHTÄVÄLUOKITUS (COFOG)” seuraavasti:

”JULKISYHTEISÖJEN TEHTÄVÄLUOKITUS (COFOG)

01 Yleinen julkishallinto

- 01.1 Toimeenpano- ja lainsäädäntöelimet, finanssi- ja veroasiat, ulkoasiainhallinto
- 01.2 Talousapu ulkomaille
- 01.3 Yleiset hallintopalvelut
- 01.4 Perustutkimus
- 01.5 Yleisen julkishallinnon tutkimus ja kehittäminen
- 01.6 Muut yleisen julkishallinnon palvelut
- 01.7 Julkisen velan hoitoon liittyvät taloustoimet
- 01.8 Hallinnon eri tasojen väliset yleisluonteiset siirrot

02 Puolustus

- 02.1 Sotilaspuolustus
- 02.2 Siviilipuolustus
- 02.3 Sotilasapu ulkomaille
- 02.4 Puolustustoiminnan tutkimus ja kehittäminen
- 02.5 Puolustus, muualla luokittelematon

- 03 Yleinen järjestys ja turvallisuus**
  - 03.1 Poliisitoimi
  - 03.2 Palo- ja pelastustoimi
  - 03.3 Tuomioistuinlaitos
  - 03.4 Vankilalaitos
  - 03.5 Yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvä tutkimus ja kehittäminen
  - 03.6 Yleinen järjestys ja turvallisuus, muualla luokittelematon

- 04 Elinkeinoelämään liittyvät asiat**
  - 04.1 Yleiset talouteen ja kauppaan liittyvät tehtävät sekä työvoimapalvelut
  - 04.2 Maa-, metsä-, kala- ja riistatalous
  - 04.3 Polttoaine- ja energiahuolto
  - 04.4 Kaivostoiminta, teollisuus ja rakentaminen
  - 04.5 Liikenne
  - 04.6 Viestintä
  - 04.7 Muut toimialat
  - 04.8 Elinkeinoelämän tutkimus ja kehittäminen
  - 04.9 Elinkeinoelämään liittyvät asiat, muualla luokittelemattomat

- 05 Ympäristönsuojelu**
  - 05.1 Jätehuolto
  - 05.2 Jätevesihuolto
  - 05.3 Ympäristön pilaantumisen torjunta
  - 05.4 Biologisen monimuotoisuuden ja maiseman suojelu
  - 05.5 Ympäristönsuojelun tutkimus ja kehittäminen
  - 05.6 Ympäristönsuojelu, muualla luokittelematon

- 06 Asuminen ja yhdyskuntapalvelut**
  - 06.1 Asuinolojen kehittäminen
  - 06.2 Yhdyskuntakehitys
  - 06.3 Vesihuolto
  - 06.4 Katuvalaistus
  - 06.5 Asumisen ja yhdyskuntapalvelujen tutkimus ja kehittäminen
  - 06.6 Asuminen ja yhdyskuntapalvelut, muualla luokittelemattomat

- 07 Terveystenhoito**
  - 07.1 Lääkevalmisteet, lääkintälaitteet ja -välineet
  - 07.2 Avohoitopalvelut
  - 07.3 Sairaalapalvelut eli laitoshoidot
  - 07.4 Yleiset terveydenhuoltopalvelut
  - 07.5 Terveystenhoitoalan tutkimus ja kehittäminen
  - 07.6 Terveystenhoito, muualla luokittelematon

- 08 Virkistys- ja kulttuuritoiminta sekä uskonnollinen toiminta**
  - 08.1 Virkistys- ja urheilupalvelut
  - 08.2 Kulttuuripalvelut
  - 08.3 Radio-, televisio- ja julkaisutoiminta
  - 08.4 Uskonnollisten ja aatteellisten yhteisöjen tukeminen
  - 08.5 Virkistys- ja kulttuuritoiminnan ja uskonnon tutkimus ja kehittäminen
  - 08.6 Virkistys-, kulttuuri- ja uskonnolliset palvelut, muualla luokittelematon

09 Koulutus

- 09.1 Esiasteen ja alemman perusasteen koulutus
- 09.2 Ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutus
- 09.3 Keskiasteen jälkeinen, ei-korkea-asteen koulutus
- 09.4 Korkea-asteen koulutus
- 09.5 Tutkintoon johtamaton koulutus
- 09.6 Koulutuksen tukipalvelut opiskelijoille
- 09.7 Koulutuksen tutkimus ja kehittäminen
- 09.8 Koulutus, muualla luokittelematon

10 Sosiaaliturva

- 10.1 Sairaus ja toimintarajoitteisuus
- 10.2 Vanhuus
- 10.3 Lesket ja muut edunsaajat
- 10.4 Perhe ja lapset
- 10.5 Työttömyys
- 10.6 Asuminen
- 10.7 Sosiaalinen syrjäytyminen, muualla luokittelematon
- 10.8 Sosiaaliturvan tutkimus ja kehittäminen
- 10.9 Sosiaaliturva, muualla luokittelematon”

iii) Lisätään osan ”JULKISYHTEISÖJEN TEHTÄVÄLUOKITUKSEN (COFOG)” jälkeen seuraava teksti:

”KOTITALOUKSIA PALVELEVIEN VOITTOA TAVOITTELEMATTOMIEN YHTEISÖJEN TEHTÄVÄLUOKITUS (COPNI)

01 Asuminen

- 01.0 Asuminen

02 Terveystenhoito

- 02.1 Lääkevalmisteet, lääkintälaitteet ja -välineet
- 02.2 Avohoitopalvelut
- 02.3 Sairaalapalvelut
- 02.4 Yleiset terveystalvelut
- 02.5 Terveystenhoitoalan tutkimus ja kehittäminen
- 02.6 Muut terveystalvelut

03 Virkistys- ja kulttuuritoiminta

- 03.1 Virkistys- ja urheilupalvelut
- 03.2 Kulttuuripalvelut

04 Koulutus

- 04.1 Esiasteen ja alemman perusasteen koulutus
- 04.2 Ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutus
- 04.3 Keskiasteen jälkeinen koulutus, joka ei ole korkea-asteen koulutusta
- 04.4 Korkea-asteen koulutus
- 04.5 Tasoltaan määrittelemätön koulutus
- 04.6 Koulutuksen tutkimus ja kehittäminen
- 04.7 Muut koulutuspalvelut

05 Sosiaaliturva

- 05.1 Sosiaaliturvapalvelut
- 05.2 Sosiaaliturvan tutkimus ja kehittäminen

06 Uskonnollinen toiminta

06.0 Uskonnollinen toiminta

07 Poliittisten puolueiden, ammattiyhdistysten ja ammattialajärjestöjen toiminta

07.1 Poliittisten puolueiden toiminta

07.2 Ammattiyhdistysten palvelut

07.3 Ammattialajärjestöjen palvelut

08 Ympäristönsuojelu

08.1 Ympäristönsuojelupalvelut

08.2 Ympäristönsuojelun tutkimus ja kehittäminen

09 Palvelut, muualla luokittelemattomat

09.1 Palvelut, muualla luokittelemattomat

09.2 Muualla luokittelemattomiin palveluihin liittyvä tutkimus ja kehittäminen”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 114/2002,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,****tammikuussa 2002 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2475/2000 Slovenian tasavallalle säädetyn naudanlihaa koskevan tariffikiintiön osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2475/2000 Slovenian tasavallalle säädetyn naudanlihaa koskevan tariffikiintiön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 6 päivänä joulukuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2673/2000⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2673/2000 2 artiklan 1 kohdassa on vahvistettu Sloveniasta peräisin olevan tuoreen tai jäädytetyn naudanlihan määrä, joka voidaan tuoda erityisin edellytyksin 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002. Naudanlihan määrä, jolle tuontitodistuksia on haettu, on sellainen, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2673/2000 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos kyseisen tuontivuoden aikana edellisessä kappaleessa täsmennetyllä ensimmäisellä kaudella jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettu määrä on pienempi kuin käytettävissä oleva määrä, jäljelle jäävä

määrä lisätään seuraavalla kaudella käytettävissä olevaan määrään. Ottaen huomioon ensimmäisen kauden jäljellä oleva määrä olisi määritettävä kyseisten maiden käytettävissä oleva määrä 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2002 ulottuvalla toisella kaudella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 ulottuvalle kaudelle asetuksessa (EY) N:o 2673/2000 tarkoitetun kiintiön mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään kokonaisuudessaan.

2. Asetuksen (EY) N:o 2673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle, 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2002 ulottuvalle kaudelle käytettävissä oleva määrä on suuruudeltaan 10 420 tonnia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 306, 7.12.2000, s. 19.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 115/2002,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,****asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, tammikuussa 2002 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon Puolan tasavallalle, Unkarin tasavallalle, Tšekin tasavallalle, Slovakialle, Bulgarialle ja Romanian neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1279/98⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2857/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 1 ja 2 artiklassa vahvistetaan Puolasta, Unkarista, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta, Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden painona ilmaistu vastaava lihamäärä, joka voidaan tuoda erityisedellytyksin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2002. Puolasta, Unkarista, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta ja Romaniasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden määrät, joille tuontitodistuksia on haettu, ovat sellaiset, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa säädetään, että jos edellisessä kohdassa täsmennetyn kiintiökauden ensimmäisellä, toisella tai kolmannella kaudella jätetyissä tuontikilpailuhakemuksissa pyydetty määrät ovat pienemmät kuin käytettävissä olevat määrät, jäljellä olevat määrät lisätään seuraavalla kaudella käytettävissä oleviin määriin. Ottaen huomioon kolmannen kauden jäljellä olevat määrät olisi täsmennettävä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 ulottuvalla neljännellä kaudella myönnettävissä olevat määrät kyseisten kuuden maan osalta,

1. Kaikki asetuksessa (EY) N:o 1279/98 tarkoitettujen kiintiöiden mukaisesti 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2002 väliselle ajanjaksolle esitetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään seuraavasti:

- a) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvien Unkarista, Tšekin tasavallasta ja Slovakiasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- b) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvien Romaniasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- c) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202 ja 1602 50 kuuluvien Puolasta peräisin olevien tuotteiden osalta.

2. Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa tarkoitettulle jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 käytettävissä olevat määrät ovat seuraavat:

- a) CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluva naudanliha:
  - 10 430 t Unkarista peräisin olevaa lihaa,
  - 3 055 t Tšekin tasavallasta peräisin olevaa lihaa,
  - 3 480 t Slovakiasta peräisin olevaa lihaa,
  - 250 t Bulgariasta peräisin olevaa lihaa,
- b) 4 853,288 tonnia CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvaa Puolasta peräisin olevaa naudanlihaa tai 2 267,891 tonnia CN-koodiin 1602 50 kuuluvia Puolasta peräisin olevia jalosteita;
- c) 2 615 tonnia CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvia Romaniasta peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita.

2 artikla⁽¹⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12.⁽²⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 55.

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 116/2002,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja yhteisön hintojen erotus voidaan kattaa vientituella, kun kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisympäristö ja tuen määrän vahvistamispe-
rusteiden soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskoh-
taisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2000 anne-
tussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾,
sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella
(EY) N:o 1563/2001 ⁽⁴⁾, määritellään tuotteet, joille on
aiheellista vahvistaa tuen määrä, jota sovelletaan niiden
vientiin asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä luetel-
tuina tavaroina.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan
mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perus-
tuotteita on vahvistettava samaksi ajanjaksoksi, joka

otetaan huomioon vahvistettaessa näihin samoihin sellai-
senaan vietäviin tuotteisiin sovellettavat tuet.

- (3) Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen yhteydessä tehdyn maataloutta koskevan sopi-
muksen 11 artiklan mukaan jonakin tavarana vietävälle
tuotteelle myönnettävä tuki ei saa olla suurempi kuin
tälle tuotteelle sellaisenaan vietäessä myönnettävä tuki.
- (4) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi
ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja muniin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY)
N:o 2771/75 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin,
jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä I luetel-
tuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan
tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 8.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 23 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:		
	– siipikarjan munat:		
0407 00 30	-- muut:		
	a) vietäessä CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvaa ovalbumiinia	02	7,00
		03	11,00
		04	3,50
	b) vietäessä muita tavaroita	01	3,50
0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:		
	– munankeltuainen:		
0408 11	-- kuivattu:		
ex 0408 11 80	--- elintarvikekäyttöön soveltuva: makeuttamaton	01	20,00
0408 19	-- muut:		
	--- elintarvikekäyttöön soveltuva:		
ex 0408 19 81	---- nestemäinen: makeuttamaton	01	10,00
ex 0408 19 89	---- jäädytetty: makeuttamaton	01	10,00
	– muut:		
0408 91	-- kuivatut:		
ex 0408 91 80	--- elintarvikekäyttöön soveltuva: makeuttamaton	01	33,00
0408 99	-- muut:		
ex 0408 99 80	--- elintarvikekäyttöön soveltuva: makeuttamaton	01	8,00

(¹) Määräpaikat ovat:

01 kolmannet maat

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi ja 02 ja 03 kohdassa ilmoitetut.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 117/2002,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,
muna-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29
päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8
artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan mukaan
mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen
tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön hintojen
välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tiettyjen kolmansien maiden nykyinen markkinatilanne
ja kilpailu tietyistä määräpaikoista merkitsee, että tietyille
muna-alan tuotteille olisi vahvistettava eriytetty tuki.
- (3) Näiden sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta muna-
alan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen seuraa, että
tueksi olisi vahvistettava määrä, joka mahdollistaa

yhteisön osallistumisen kansainväliseen kauppaan ja
jonka osalta on otettu huomioon näiden tuotteiden
viennin luonne sekä tämänhetkinen merkitys.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Niiden tuotteiden koodiluettelo, joiden vientiin myönnetään
asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa tarkoitettu tuki, sekä
kyseisen tuen määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

LIITE

muna-alan vientitukien vahvistamisesta 23 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 kpl	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 kpl	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	7,00
	E03	EUR/100 kg	11,00
	E05	EUR/100 kg	3,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	20,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

E01 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

E03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

E04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi eikä Viro

E05 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Liettua eikä E01 ja E03 kohdassa tarkoitettut

E06 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Viro ja Liettua.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 118/2002,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2420/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä

siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat.

- (2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.
- (3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 327, 12.12.2001, s. 33.

LIITE

komission asetukseen, annettu 23 päivänä tammikuuta 2002, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 90	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	102,2	5	01
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	193,0	34	01
		203,2	29	02
		183,7	38	03
		260,9	12	04
		294,9	2	05
0207 14 60	Koipi-reisipalat, kanaa, jäädytetyt	109,0	10	01
0207 27 10	Luuttomat palat kalkkunaa, jäädytetyt	262,0	10	01
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	191,2	29	01
		202,2	25	02

⁽¹⁾ Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia
- 02 Thaimaa
- 03 Kiina
- 04 Argentiina
- 05 Chile.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 119/2002,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2002,****Liettuasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa Euroopan yhteisöön sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta vuodeksi 2002**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Liettuan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten, mukaan lukien voimassa olevan etuusjärjestelyn parannukset, huomioon ottamiseksi tehdyn pöytäkirjan tekemisestä 18 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/677/EY⁽³⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisöjen ja Liettuan välisestä jalostettujen maataloustuotteiden kaupasta tehdyn pöytäkirjan N:o 2, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Liettuan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten, mukaan lukien voimassa olevan etuusjärjestelyn parannukset, huomioon ottamiseksi tehdyllä pöytäkirjalla⁽⁴⁾, liitteessä I määrätään kyseisestä maasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa sovellettavista vuotuisista tariffikiintiöistä.

(2) Virosta, Latviasta ja Liettuasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa Euroopan yhteisöön sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta vuodeksi 2001 28 päivänä joulukuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2906/2000⁽⁵⁾ liitteessä II vahvistettiin Liettuasta peräisin olevien tuotteiden kiintiöt 1 päivästä tammikuuta 2001

31 päivään joulukuuta 2001. Edellä mainitun pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti olisi siis avattava kyseiset kiintiöt 1 päivästä tammikuuta 2002 31 päivään joulukuuta 2002.

(3) Tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2454/93⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 993/2001⁽⁷⁾, kodifioidaan sellaisten tariffikiintiöiden hallinnointia koskevat säännökset, joiden käyttö perustuu vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottamispäivän mukaiseen aikajärjestykseen.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Avataan Liettuasta peräisin olevia, tämän asetuksen liitteessä I mainittuja tuotteita koskevat vuotuiset tariffikiintiöt 1 päivästä tammikuuta 2002 31 päivään joulukuuta 2002 mainituissa liitteissä vahvistetuina edellytyksin.

2 artikla

Komissio hallinnoi 1 artiklassa tarkoitettuja yhteisön tariffikiintiöitä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a—c artiklan säännösten mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.⁽²⁾ EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5.⁽³⁾ EYVL L 321, 30.11.1998, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 321, 30.11.1998, s. 3.⁽⁵⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 54.⁽⁶⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL L 141, 28.5.2001, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Kiintiö vuodeksi 2002 (tonnia)	Sovellettava tulli
09.6501	1704 90 71	Keitetyt makeiset, myös täytetyt	560	0 + EAR ⁽¹⁾
	1704 90 75	Toffeet ja niiden kaltaiset makeiset		
09.6503	1806 90	CN-koodeihin 1806 90 11—1806 90 90 kuuluvat suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteen	700	0 + EAR ⁽¹⁾
09.6534	2402 20 90	Tupakkaa sisältävät mutta mausteneilikkaa sisältämättömät savukkeet	56	28,8 %

⁽¹⁾ EAR = tariffikiintiössä sovellettavat maatalouden maksuosat (lasketaan sopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 olevien perusmäärien mukaisesti). Niitä koskee tarvittaessa yhteisessä tullitariffissa määrätty suurin tulli.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä tammikuuta 2002,

päätöksen 92/452/ETY muuttamisesta yhteisöön suuntautuvaan naudansukuisten eläinten alkioiden vientiin kolmansissa maissa hyväksytyjen alkionsiirtoryhmien ja alkiontuotantoryhmien luetteloiden osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 84)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/46/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/556/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/113/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kanadan ja Amerikan yhdysvaltojen toimivaltaiset eläinlääkintäviranomaiset ovat esittäneet pyynnöt niiden alueella toimivia yhteisöön suuntautuvaan naudansukuisten eläinten alkioiden vientiin virallisesti hyväksytyjä ryhmiä koskevan, komission päätöksessä 92/452/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/728/EY ⁽⁴⁾, vahvistetun luettelon muuttamiseksi.
- (2) Kyseisten maiden toimivaltaiset eläinlääkintäviranomaiset ovat toimittaneet komissiolle takeet direktiivin 89/556/ETY 8 artiklassa esitettyjen vaatimusten noudattamisesta, ja kyseiset siirtoryhmät on virallisesti hyväksytty yhteisöön tapahtuvaa vientiä varten.
- (3) Päätös 92/452/ETY olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.
- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 53, 24.2.1994, s. 53.

⁽³⁾ EYVL L 250, 29.8.1992, s. 40.

⁽⁴⁾ EYVL L 273, 16.10.2001, s. 24.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan komission päätöksen 92/452/ETY liite seuraavasti:

1) Lisätään seuraavat Kanadan ryhmiä koskevat rivit:

CA		E 022		324 Notre Dame Notre-Dame du Bon-Conseil Québec JOC 1AO	Dr René Bergeron
CA		E 1531		39 Barker Lane Wicklow New Brunswick E7L 3S4	Dr Conrad C. Anderson

2) Korvataan Kanadan ryhmää nro E 549 koskevat rivit seuraavasti:

CA		E 549		Abbotsford Veterinary Clinic PO box 524 Unit 200-33648 McDougall Avenue Abbotsford British Columbia V2S 5Z5	Dr R. Vanderval Dr Martin Darrow
----	--	-------	--	--	-------------------------------------

3) Korvataan Yhdysvaltojen ryhmää nro 96IA086 E 608 koskeva rivi seuraavasti:

US		96IA086 E 608		Trans Ova Genetics — Iowa Division 2938 380th Street Sioux Centre, IA — Montana Division 9033 Walker Road Belgarde, MT	Drs Chjarles S. Gue III (Chuck), Paul Vanroekel, Daryl Funk, Julie Koster
----	--	------------------	--	--	--

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä tammikuuta 2002,
työjärjestyksensä muuttamisesta
(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 99)

(2002/47/EY, EHTY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 218 artiklan 2 kohdan,

Kumotaan asiakirjahallinnosta 18 päivänä maaliskuuta 1986 tehty komission päätös ⁽²⁾.

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 16 artiklan,

3 artikla

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 131 artiklan,

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan ja 41 artiklan 1 kohdan,

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Komission puolesta

Tämän päätöksen liitteenä olevat säännökset asiakirjahallinnosta otetaan komission työjärjestyksen ⁽¹⁾ liitteeksi.

Puheenjohtaja

Romano PRODI

⁽¹⁾ EYVL L 308, 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ SEK(86) 388.

LIITE

SÄÄNNÖKSET ASIAKIRJAHALLINNOSTA

Sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission poliittinen, lainsäädännöllinen, tekninen, rahoituksellinen ja hallinnollinen toiminta ja päätökset johtavat tietyllä hetkellä asiakirjojen laatimiseen.
- (2) Näitä asiakirjoja on hallinnoitava säännöin, joita kaikki pääosastot ja niihin verrattavat toimialat soveltavat, sillä asiakirjat ovat suoraan yhteydessä vireillä oleviin toimiin ja kertovat aiemmista toimista, joita komissio on toteuttanut Euroopan toimielimenä ja julkisen hallinnon viranomaisena.
- (3) Näiden yhtenäisten sääntöjen avulla on varmistettava, että komissio voi milloin tahansa tehdä selkoa asioista, joista se on vastuussa. Pääosastojen ja niihin verrattavien toimialojen hallussa olevien asiakirjojen on toimittava toimielimen muistina, helpotettava tietojenvaihtoa ja oltava todisteina toteutetuista toimista sekä vastattava yksiköille kuuluvia oikeudellisia velvoitteita.
- (4) Mainittujen sääntöjen täytäntöönpano edellyttää tarkoituksenmukaisen ja kestäväen organisaatorakenteen toteuttamista jokaiseen pääosastoon tai jokaiselle toimialalle, niiden välille ja komission tasolle.
- (5) Komission kaikille yksiköille yhteiseen nimikkeistöön perustuvan ja komission toimintoperusteiseen johtamiseen liittyvän arkistointijärjestelmän laatiminen ja toteuttaminen mahdollistaa asiakirjojen järjestämisen, helpottaa asiakirjojen saatavuutta ja lisää avoimuutta.
- (6) Tehokas asiakirjahallinto on ehdoton edellytys, jotta komission asiakirjojen saatavuutta koskevia toimintaperiaatteita voidaan tehokkaasti noudattaa. Kansalaisten oikeutta tutustua asiakirjoihin helpotetaan laatimalla rekistereitä, joissa on komission laatimien tai vastaanottamien asiakirjojen viitenumerot,

*1 artikla***Määritelmät**

Näissä säännöksissä tarkoitetaan:

- 'asiakirjalla' mitä tahansa komission laatimaa tai vastaanottamaa tallennetta (paperille tulostettua tai sähköisessä muodossa tallennettua taikka ääni- tai kuvatallennetta tai audiovisuaalista tallennetta), joka koskee toimielimen vastuualueeseen kuuluvia politiikkoja, toimintaa ja päätöksiä,
- 'asiakirjakansiolla' asiakirjojen kokoelmaa, joka on järjestetty toimielimen toiminnan todistelemiseksi, perustelemiseksi tai tiedottamiseksi ja työn tehokkuuden varmistamiseksi.

*2 artikla***Tavoite**

Näillä säännöksillä määritellään asiakirjahallinnon periaatteet.

Asiakirjahallinnolla on varmistettava:

- asiakirjojen asianmukainen laatiminen, vastaanottaminen ja säilyttäminen,
- kunkin asiakirjan yksilöiminen asianmukaisin tunnuksin, jotka tekevät niiden arkistoinnin, hakemisen ja niihin viittaamisen helpoksi,
- toimielimen muistin säilyttäminen, todisteiden säilyttäminen hallinnoituista toimista ja yksiköille kuuluvien oikeudellisten velvoitteiden täyttäminen,
- sujuva tietojenvaihto,
- avoimuutta koskevien toimielimen velvoitteiden täyttäminen.

*3 artikla***Yhtenäiset säännöt**

Asiakirjoja koskevat seuraavat toimenpiteet:

- kirjaaminen,
- arkistointi,

- säilyttäminen,
- asiakirjakansioiden siirtäminen historiallisiin arkistoihin.

Toimenpiteet toteutetaan yhtenäisin säännöin, joita sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa komission pääosastoissa ja niihin verrattavilla toimialoilla.

4 artikla

Kirjaaminen

Jokainen komission yksiköiden missä tahansa muodossa vastaanottama tai virallisesti laatima asiakirja on tarkastettava sen määrittämiseksi, miten sitä käsitellään ja onko asiakirja kirjattava vai ei.

Komission yksikön laatima tai vastaanottama asiakirja on kirjattava, jos se sisältää tärkeää tietoa, joka ei ole lyhytaikaista ja/tai se voi johtaa komission tai sen yksikön toimiin tai jatkotoimenpiteisiin. Jos kyseessä on komissiossa laadittu asiakirja, asiakirjan laatinut yksikkö suorittaa kirjaamisen siihen kuuluvaan järjestelmään. Jos kyseessä on komission vastaanottama asiakirja, kirjaamisen suorittaa yksikkö, jolle asiakirja on osoitettu. Tällä tavoin kirjattujen asiakirjojen myöhemmissä käsittelyissä on viitattava niiden alkuperäiseen kirjaamiseen.

Kirjaamisella on mahdollistettava komission tai sen yksikön laatimien tai vastaanottamien asiakirjojen yksilöiminen selvästi ja varmasti niin, että asiakirjat ovat jäljitettävissä koko niiden elinkaaren ajan.

On laadittava rekistereitä, joissa on asiakirjojen viitenumerot.

5 artikla

Arkistointi

Pääosastot ja niihin verrattavat toimialat laativat omiin erityistarpeisiinsa sopivan arkistointijärjestelmän.

Arkistointijärjestelmä, jonka on oltava atk-pohjainen, perustuu pääsihteeristön määrittelemään kaikille komission yksiköille yhteiseen nimikkeistöön. Nimikkeistö on yhteydessä komission toimintoperusteiseen johtamiseen.

Kirjatut asiakirjat järjestetään asiakirjakansioihin. Jokaista pääosaston tai niihin verrattavan toimialan toimivaltaan kuuluvaa asiaa varten perustetaan yksi ainoa virallinen asiakirjakansio. Jokaisen virallisen asiakirjakansion on oltava täydellinen ja vastattava yksikön toimintaa kyseisessä asiassa.

Asiakirjakansion perustaminen ja sen sisällyttäminen pääosaston tai niihin verrattavan toimialan arkistointijärjestelmään jokaisessa pääosastossa tai niihin verrattavassa toimialassa määriteltävien käytännön menettelysääntöjen mukaisesti kuuluu yksikölle, joka on vastuussa asiakirjakansiota koskevasta alasta.

6 artikla

Säilyttäminen

Jokainen pääosasto tai niihin verrattava toimiala varmistaa vastuullaan olevien asiakirjojen fyysisen suojaamisen sekä niiden saatavuuden lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja sen on voitava perustaa tai palauttaa ennalleen asiakirjakansiot, joihin ne kuuluvat.

Asiakirjan vähimmäissäilytysaika määräytyy hallinnollisten sääntöjen ja oikeudellisten velvoitteiden perusteella.

Jokainen pääosasto tai niihin verrattava toimiala määrittelee sisäisen organisaatorakenteensa asiakirjakansioiden säilyttämistä varten. Vähimmäisaikaa, jonka asiakirjakansio säilytetään komission yksiköissä, määriteltäessä otetaan huomioon 12 artiklassa tarkoitettujen soveltamissääntöjen mukaisesti laadittu yhteinen luettelo.

7 artikla

Valinta ja siirtäminen historialliseen arkistoon

Rajoittamatta 6 artiklassa tarkoitettuja vähimmäissäilytysaikoja 9 artiklassa tarkoitettujen asiakirjahallintokeskukset valitsevat säännöllisin väliajoin yhteistyössä asiakirjakansioista vastaavien yksiköiden kanssa ennakolta asiakirjoja ja asiakirjakansioita, jotka voidaan myöhemmin siirtää komission historialliseen arkistoon. Arvioituaan ehdotukset historiallinen arkisto voi päättää evätä asiakirjojen tai asiakirjakansioiden siirtämisen. Epäämispäätökset on perusteltava ja ilmoitettava kyseiselle yksikölle.

Asiakirjakansiot ja asiakirjat, joiden säilyttämistä yksiköissä ei pidetä enää välttämättömänä, siirretään pääjohtajan luvalla viimeistään viidentoista vuoden kuluttua niiden laatimisesta asiakirjahallintokeskuksen välityksellä komission historialliseen arkistoon. Tämän jälkeen asiakirjakansiot tai asiakirjat lajitellaan 12 artiklassa tarkoitettujen soveltamissääntöjen mukaisesti tarkoituksena erottaa toisistaan säilytettävät niistä, jotka eivät ole hallinnollisesti tai historiallisesti merkityksellisiä.

Historiallisella arkistolla on käytössään erityisiä varastoja siirrettyjen asiakirjakansioiden ja asiakirjojen säilyttämiseen. Arkisto antaa asiakirjoja ja asiakirjakansioita pyynnöstä sen pääosaston tai yksikön käyttöön, josta ne ovat lähtöisin.

8 artikla

Turvaluokitellut asiakirjat

Komissiosta, toisesta toimielimestä, jäsenvaltioilta tai kansainväliseltä järjestöltä peräisin olevia turvaluokiteltuja asiakirjoja käsitellään voimassa olevia turvallisuussääntöjä noudattaen.

9 artikla

Asiakirjahallintokeskukset

Jokainen pääosasto tai niihin verrattava toimiala perustaa huomioon ottaen rakenteensa ja velvoitteensa yhden tai useamman asiakirjahallintokeskuksen.

Asiakirjahallintokeskusten tehtävänä on varmistaa, että kyseisessä pääosastossa tai niihin verrattavalla toimialalla laadittuja tai vastaanotettuja asiakirjoja hallinnoidaan sääntöjen mukaisesti.

10 artikla

Asiakirjahallinnosta vastaava

Jokainen pääjohtaja tai toimialajohtaja nimittää asiakirjahallinnosta vastaavan.

Nykyaikaisen ja tehokkaan asiakirjahallinnon ja arkistohallinnon järjestelmän toteuttamiseksi asiakirjahallinnosta vastaavan on:

- määriteltävä, mitkä tyypit asiakirjoista ja asiakirjakansioista ovat ominaisia pääosastonsa tai niihin verrattavan toimialansa toiminta-aloilla,
- laadittava ja päivitettävä tietokanta- ja järjestelmäluettelo,
- laadittava pääosastonsa tai niihin verrattavan toimialansa arkistointijärjestelmä,
- laadittava asiakirjojen ja asiakirjakansioiden hallinnoinnissa noudatettavien pääosastonsa tai niihin verrattavan toimialansa säännöt ja menettelyt sekä varmistettava niiden soveltaminen,
- järjestettävä näissä säännöksissä määriteltyjen hallintosääntöjen toteuttamisesta, valvonnasta ja seurannasta vastaavan henkilöstön koulutus pääosastossaan tai niihin verrattavalla toimialallaan.

Asiakirjahallinnosta vastaava varmistaa horisontaalisen yhteensovittamisen asiakirjahallintokeskuksen tai -keskusten ja muiden asianomaisten yksiköiden välillä.

11 artikla

Yksiköiden välinen ryhmä

Perustetaan yksiköiden välinen asiakirjahallinnosta vastaavien ryhmä pääsihteeristön puheenjohtajuudella, ja sen tehtävänä on:

- huolehtia näiden säännösten moitteettomasta ja yhtenäisestä soveltamisesta yksiköissä,
- käsitellä niiden soveltamista koskevat mahdolliset kysymykset,
- osallistua 12 artiklassa tarkoitettujen soveltamissääntöjen laatimiseen,
- vastata pääosastojen ja niihin verrattavien toimialojen koulutus- ja tukitarpeisiin.

Yksiköiden välisen asiakirjahallinnosta vastaavien ryhmän kutsuu koolle puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan taikka pääosaston tai niihin verrattavan toimialan pyynnöstä.

12 artikla

Soveltamissäännöt

Pääsihteeristö antaa näiden säännösten soveltamissäännöt yhteisymmärryksessä henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtajan kanssa ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle yksiköiden välisen asiakirjahallinnosta vastaavien ryhmän ehdotuksesta.

Ajan tasalle saattamisessa otetaan huomioon muun muassa:

- uuden tieto- ja viestintätekniikan kehitys,

- asiakirjahallintoa koskeva teoreettinen kehitys ja yhteisössä suoritettujen ja kansainvälisen tutkimuksen tulokset sekä alaa koskevat uudet normit,
- komission velvollisuudet, jotka koskevat avoimuutta sekä yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin ja asiakirjojen rekistereihin,
- komission ja sen yksiköiden asiakirjojen standardointia ja esittämistapaa koskeva kehitys,
- sähköisessä muodossa olevien asiakirjojen todistusvoimaa koskevien sääntöjen määrittely.

13 artikla

Täytäntöönpano yksiköissä

Jokainen pääjohtaja tai toimialajohtaja toteuttaa tarpeelliset organisatoriset, hallinnolliset, aineelliset ja henkilöstöä koskevat rakenteet näiden säännösten ja niiden soveltamissääntöjen täytäntöönpanemiseksi.

14 artikla

Tiedotus, koulutus ja tuki

Pääsihteeristö sekä henkilöstön ja hallinnon pääosasto toteuttavat tarvittavat tiedotus-, koulutus- ja tukitoimet, jotta voidaan varmistaa näiden säännösten täytäntöönpano ja soveltaminen pääosastoissa ja niihin verrattavilla toimialoilla.

Ne ottavat koulutustoimia määritellään asianmukaisesti huomioon pääosastojen ja niihin verrattavien toimialojen koulutus- ja tukitarpeet, joista yksiköiden välinen asiakirjahallinnosta vastaavien ryhmä välittää tiedon.

15 artikla

Säännösten täytäntöönpano

Pääsihteeristö huolehtii näiden säännösten täytäntöönpanosta yhdessä pääjohtajien ja toimialajohtajien kanssa.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä tammikuuta 2002,
tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojaustoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa
tehdyn päätöksen 2001/740/EY muuttamisesta seitsemännen kerran

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 292)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/48/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/EY, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätös 2001/740/EY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/37/EY⁽⁵⁾, koskee eräitä suu- ja sorkkataudin vastaisia suojaustoimenpiteitä Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- (2) Komission päätös 2001/304/EY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/345/EY⁽⁷⁾, koskee eräiden eläintuotteiden merkintää ja käyttöä suhteessa tiettyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojaustoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn päätökseen 2001/172/EY. Kyseisen 23 päivänä huhtikuuta 2001 voimaan tulleen päätöksen mukaisesti lihaan ja lihavalmistuksiin, joita ei päätöksen 2001/172/EY, 2001/356/EY ja 2001/740/EY mukaisesti voida lähettää Ison-Britannian ulkopuolisiin määräpaikkoihin, on merkittävä pyöreä leima.
- (3) Suu- ja sorkkataudin viimeisin taudinpurkaus todettiin Isossa-Britanniassa 30 päivänä syyskuuta 2001 eli yli kolme kuukautta sitten, ja Ison-Britannian koko alueella on tehty serologinen tutkimus sen arvioimiseksi, voidaanko tautitilanteeseen liittyvät rajoitukset poistaa.

- (4) Eläinten parantuneen terveystilanteen vuoksi suurin osa rajoituksista on mahdollista poistaa. Tämä koskee erityisesti eläinperäisten tuotteiden lähettämistä Isosta-Britanniasta ja suurinta osaa Isosta-Britanniasta lähetettäviä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläviä eläimiä.
- (5) Tilanne vaatii kuitenkin elävien lampaiden siirtojen rajoittamista edelleen ja sellaisen lihan lähettämisen tiukkaa valvontaa, joka ei kelpaa kauppaan ja joka on peräisin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä, jos nämä eläimet on teurastettu 1 päivän helmikuuta (viruksen mahdollinen kulkeutumispäivä) ja 19 päivän lokakuuta 2001 (tietynlaisen lihan lähettämisen tietyiltä alueilta tietyillä edellytyksillä sallivan päätöksen 2001/740/EY hyväksymispäivämäärä) välisenä aikana.
- (6) Komission päätös 2001/740/EY olisi muutettava vastaavasti.
- (7) Tilannetta olisi tarkasteltava uudelleen pysyvän eläinlääkintäkomitean kokouksessa, joka on tarkoitus pitää 5 ja 6 päivänä helmikuuta 2002, ja toimenpiteitä on mukautettava tarvittaessa.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan komission päätös 2001/740/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan 2.2 alakohta seuraavasti:

”2.2 Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta nautaja- ja sikaeläinten lähettämiseen liitteessä II luetelluilta alueilta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston direktiivin 64/432/EY ja neuvoston päätöksen 98/256/EY säännöksiä ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten taudille alttiiden eläinten Isossa-Britanniassa ja sen kautta tapahtuviin siirtoihin soveltamia rajoituksia.”

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 277, 20.10.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EYVL L 15, 17.1.2002, s. 34.

⁽⁶⁾ EYVL L 104, 13.4.2001, s. 6.

⁽⁷⁾ EYVL L 122, 3.5.2001, s. 31.

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa lähettää 2 kohdassa määriteltyä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten lihaa, jos se on tulee tai on saatu Isosta-Britanniasta peräisin olevista eläimistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu liha sisältää direktiivissä 64/433/ETY ja 91/495/ETY määritellyn ’tuoreen lihan’ ja neuvoston direktiivissä 94/65/EY määritellyn ’jauhetun lihan ja raakalihavalmisteet’.

3. Edellyttäen, että liha on merkitty selvästi sekä kuljettu ja varastoitu tuotantopäivästä lähtien erillään lihasta, joka ei tämän päätöksen säännösten mukaisesti kelpaa lähetettäväksi liitteessä II lueteltujen alueiden ulkopuolelle, 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta 2 kohdassa tarkoitettuun lihaan, jossa on neuvoston direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveystarkistus tai, jos kyseessä on muiden sorkkaeläinten liha, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveystarkistus ja joka:

- a) on saatu ennen 1 päivää helmikuuta 2001, tai
- b) on peräisin eläimistä, jotka on teurastettu tai, jos kyseessä on suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvien riistaeläinten liha, tapettu liitteessä II luetelluilla alueilla 19 päivän lokakuuta 2001 jälkeen, tai
- c) on peräisin eläimistä, jotka on kasvatettu ja teurastettu tai, jos kyseessä on suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvien riistaeläinten liha, tapettu liitteessä II lueteltujen alueiden ulkopuolella.

4. Toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen on valvottava edellä lueteltujen edellytysten noudattamista eläinlääkintäalan keskusviranomaisten alaisuudessa.

5. Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vietävän lihan mukana on seurattava virkaeläinlääkärin myöntämä todistus. Tässä todistuksessa on oltava seuraava maininta:

’Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 19 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/740/EY mukaista lihaa.’

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä Isosta-Britanniasta tulevista naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisista eläimistä tai muista sorkkaeläimistä saatuja lihavalmisteita eikä tästä Yhdistyneen kuningaskunnan osasta peräisin olevien suu- ja sorkkataudille alttiiden eläinten lihasta valmistettuja lihavalmisteita.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta lihavalmisteisiin, jotka täyttävät direktiivin 77/99/ETY kansanterveyttä koskevat vaatimukset ja jotka:

a) on joko valmistettu 2 artiklan 3 kohdassa kuvatusta lihasta, tai

b) on käsitelty jollakin neuvoston direktiivin 80/215/ETY 4 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla tai saatettu valmistuksen aikana läpikotaisin yhtenäiseen pH-arvoon, joka on pienempi kuin 6.

3. Isosta-Britanniasta muihin jäsenvaltioihin vietävien lihavalmisteiden mukana on seurattava virallinen todistus. Tässä todistuksessa on oltava seuraava maininta:

’Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 19 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/740/EY mukaisia lihavalmisteita.’

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 2 kohdan vaatimukset täyttävien lihavalmisteiden, jotka on jalostettu HACCP-järjestelmää⁽¹⁾ ja käsittelyvaatimusten noudattamisen ja kirjaamisen varmistavaa vakiomuotoista ja tarkastettavissa olevaa toimintamenettelyä noudattavassa laitoksessa, osalta riittää, että 2 kohdassa säädetyltä käsittelyltä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, hyvän säilyvyyden varmistamiseksi ilmatiiviisti suljetuissa astioissa lämpökäsiteltyjen lihavalmisteiden osalta riittää, että mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa mainitaan tehty lämpökäsittely.”

4) Lisätään 6 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) nauta- ja sikaeläinten tuoreeseen ja pakastettuun siemennesteeseen, joka on tuotettu direktiivin 88/407/ETY ja 90/429/ETY säännösten mukaisesti 15 päivän tammikuuta 2002 jälkeen liitteessä II luetelluilla alueilla.”

5) Poistetaan 12 artikla.

6) Korvataan 16 artiklassa päivämäärä ”28 päivään helmikuuta 2002” päivämäärällä ”31 päivään maaliskuuta 2002”.

7) Poistetaan ilmaisu ”Yhdistynyt kuningaskunta Pohjois-Irlantia ja Mansaarta lukuun ottamatta” liitteestä I ja liite III kokonaan.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points (vaarojen arviointi ja kriittiset valvontapisteet).

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä tammikuuta 2002,

eräiden eläintuotteiden merkinnästä ja käytöstä suhteessa tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojoitoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn päätökseen 2001/172/EY tehdyn päätöksen 2001/304/EY muuttamisesta toisen kerran

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 293)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/49/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdan,

ottaa huomioon terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteen kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/99/ETY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 97/76/EY⁽⁷⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan A jakson 7 kohdan toisen luettelukohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhdistyneessä kuningaskunnassa havaittujen suu- ja sorkkatautitapausten vuoksi komissio teki 19 päivänä lokakuuta 2001 päätöksen 2001/740/EY⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/37/EY⁽⁹⁾, tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojoitoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽⁴⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiivi sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle direktiivillä 91/497/ETY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 69).⁽⁵⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.⁽⁶⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiivi sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle direktiivillä 92/5/ETY (EYVL L 57, 2.3.1992, s. 1).⁽⁷⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.⁽⁸⁾ EYVL L 277, 20.10.2001, s. 30.⁽⁹⁾ EYVL L 15, 17.1.2002, s. 34.

(2) Komission päätöksessä 2001/172/EY⁽¹⁰⁾ ja myöhemmissä päätöksissä 2001/356/EY⁽¹¹⁾ ja 2011/740/EY rajoitetaan taudille alttiista eläimistä saadun tuoreen lihan ja tällaisesta lihasta tuotettujen lihavalmisteen lähettämistä Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ellei tiettyjä edellytyksiä noudateta.

(3) Komissio teki tämän vuoksi 11 päivänä huhtikuuta 2001 päätöksen 2001/304/EY⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/345/EY⁽¹³⁾, eräiden eläintuotteiden merkinnästä ja käytöstä suhteessa tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojoitoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn päätökseen 2001/172/EY.

(4) Viimeisin suu- ja sorkkatautitapaus kirjattiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa 30 päivänä syyskuuta 2001 eli yli kolme kuukautta sitten, ja serologinen valvonta, joka toteutettiin tautiin liittyvien rajoitusten poistamisen tueksi, on saatu päätökseen koko Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(5) Parantuneen eläinten terveystilanteen myötä on nyt mahdollista poistaa suurin osa rajoituksista ja erityisesti ne, joita sovelletaan eläinperäisten tuotteiden ja useimpien taudille alttiiden elävien eläinten lähettämiseen Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

(6) Vallitseva tilanne huomioon ottaen on kuitenkin varoittoimenpiteenä valvottava edelleen tarkoin 1 päivän helmikuuta 2001, joka on mahdollinen viruksen tartuntapäivä, ja 23 päivän huhtikuuta 2001, joka on päätöksen 2001/302/EY 3 artiklan mukaisesti ilmoitettu päivämäärä, välisenä aikana teurastetuista taudille alttiista eläimistä saatujen kaupan soveltumattomien lihan ja liha- tuotteiden lähettämistä.

(7) Päätös 2001/304/EY olisi muutettava vastaavasti.

(8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁰⁾ EYVL L 62, 2.3.2001, s. 22.⁽¹¹⁾ EYVL L 125, 5.5.2001, s. 46.⁽¹²⁾ EYVL L 104, 13.4.2001, s. 6.⁽¹³⁾ EYVL L 122, 3.5.2001, s. 31.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2001/304/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Direktiivin 72/461/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuoretta lihaa, joka täyttää neuvoston direktiivin 64/433/ETY 3 artiklassa säädettyt vaatimukset ja joka on saatu naudoista, lampaista, vuohista tai sioista, ja tuoretta lihaa, joka täyttää direktiivin 91/495/ETY 6 artiklassa säädettyt vaatimukset ja joka on saatu Isosta-Britanniasta peräisin olevista muista sorkkaeläimistä, sekä lihaa, joka on jalostettu Isossa-Britanniassa 1 päivän helmikuuta 2001 ja tämän päätöksen voimaantulopäivän välisenä aikana, ei varusteta direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tai direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädettyllä terveystarkinnalla."

2) Muutetaan 1 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Isosta-Britanniasta komission päätösten 2001/172/ETY, 2001/356/EY tai 2001/740/EY mukaisesti lähetettäväksi soveltuva

liha voidaan varustaa direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tai direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädettyllä terveystarkinnalla."

3) Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, lihatuotteet, joille on tehty jokin neuvoston direktiivin 80/215/ETY 4 artiklan 1 kohdassa mainituista käsittelyistä tai jotka on valmistuksen aikana läpikotaisin saatettu yhtenäiseen pH-arvoon, joka on pienempi kuin 6, voidaan varustaa direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa säädettyllä terveystarkinnalla."

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

EUROOPAN TALOUSALUE
EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 152/01/KOL,

annettu 23 päivänä toukokuuta 2001,

ETA:n valtiontukisääntöjen soveltamista ympäristönsuojeluun myönnettävään tukeen koskevien suuntaviivojen tarkistamisesta ja valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 28. kerran

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 61—63 artiklan,

ottaa huomioon EFTAn jäsenvaltioiden välisen, valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamista koskevan sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan ja pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

EFTAn valvontaviranomainen varmistaa valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen 24 artiklan nojalla valtiontukea koskevan lainsäädännön soveltamisen.

Valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla EFTAn valvontaviranomainen antaa ilmoituksia ja suuntaviivoja asioista, joita ETA-sopimus koskee, jos kyseisessä sopimuksessa taikka valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa nimenomaisesti näin määrätään tai jos EFTAn valvontaviranomainen pitää sitä tarpeellisena.

Palauttaa mieleen valtiontukea koskevat menettelysäännöt ja aineelliset säännöt ⁽³⁾ ja erityisesti niiden 15 jaksoon (ympäristönsuojeluun myönnettävä tuki) sisältyvät säännöt.

Euroopan komissio vahvisti 21 päivänä joulukuuta 2000 yhteisön suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ⁽⁴⁾.

ETA:n valtiontukisääntöjen yhtenäinen soveltaminen on taattava koko Euroopan talousalueella.

ETA-sopimuksen liitteen XV lopussa olevaan lukuun ”YLEISTÄ” kuuluvan II kohdan mukaan EFTAn valvontaviranomaisen on tasapuolisten kilpailuedellytysten säilyttämiseksi Euroopan yhteisöjen komissiota kuultuaan hyväksyttävä oikeudellisia asiakirjoja, jotka vastaavat komission antamia asetuksia.

EFTAn valvontaviranomainen on kuullut Euroopan yhteisöjen komissiota.

EFTAn valvontaviranomainen on kuullut EFTAn jäsenvaltioita 31 päivänä maaliskuuta 2000 ja 16 päivänä lokakuuta 2000 pidetyissä monenvälisissä kokouksissa ja on lähettänyt aihetta koskevan kirjeen EFTAn jäsenvaltioille 11 päivänä huhtikuuta 2001,

⁽¹⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehty sopimus'.

⁽³⁾ EFTAn valvontaviranomaisen 19 päivänä tammikuuta 1994 antamat suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamista ja tulkitsemista varten, julkaistu EYVL:ssä L 231 ja sen ETA-täydennysosassa N:o 32, 3.9.1994, sellaisena kuin ne ovat viimeksi muutettuna 12 päivänä huhtikuuta 2000 tehdyllä päätöksellä N:o 78/2000/KOL (julkaistu EYVL:ssä L 274, 26.10.2000), jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'.

⁽⁴⁾ EYVL C 37, 3.2.2001.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1. Valtiontuen suuntaviivoja muutetaan korvaamalla nykyinen 15 jakso uudella ympäristösuojeluun myönnettävää tukea koskevalla 15 jaksolla, joka on tämän päätöksen liitteessä I.
2. Tämä päätös ja sen liite I julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.
3. EFTA-valtioille ilmoitetaan tästä päätöksestä kirjeellä, johon liitetään jäljennös tästä päätöksestä ja liitteessä I ja jossa kyseisiä valtioita pyydetään ilmaisemaan tässä kirjeessä ehdotettujen aiheellisten toimenpiteiden hyväksyntä yhden kuukauden kuluessa, ks. myös suuntaviivojen 67—69 kohta.
4. Päätös annetaan tiedoksi Euroopan komissiolle ETA-sopimuksen pöytäkirjassa 27 olevan d kohdan mukaisesti lähettämällä sille jäljennös tästä päätöksestä ja sen liitteestä I.
5. Tämä päätös on todistusvoimainen englannin kielellä.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2001.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Knut ALMESTAD

Puheenjohtaja

LIITE I

"15 YMPÄRISTÖNSUOJELUTUKI (1)

A **Johdanto**

1. EFTAn valvontaviranomainen (jäljempänä 'valvontaviranomainen') vahvisti vuonna 1994 ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat, joiden voimassaolo päättyi 31 päivänä joulukuuta 1999. Valvontaviranomainen päätti 16 päivänä helmikuuta 2000 jatkaa suuntaviivojen soveltamista 31 päivään joulukuuta 2000.
2. Vuoden 1994 suuntaviivojen antamisen jälkeen ympäristönsuojelu on kehittynyt nopeasti maailmanlaajuisella tasolla erityisesti Kioton pöytäkirjan hyväksymisen ansiosta. Esimerkiksi ympäristöverojen merkitys on viime vuosina kasvanut, ja näin ollen myös veronhuojennusten tai verovapautusten muodossa toteutettavien tukitoimenpiteiden merkitys on kasvanut. Uusien suuntaviivojen antaminen vaikuttaa siten tarpeelliselta, jotta EFTA-valtiot ja yritykset tuntisivat perusteet, joita valvontaviranomainen soveltaa tehdessään päätöksen siitä, ovatko EFTA-valtioiden tukitoimenpiteet yhteensopivia ETA-sopimuksen kanssa.
3. Ympäristöpolitiikan ja erityisesti kestävä kehityksen tavoitteet olisi otettava huomioon arvioitaessa ympäristönsuojeluun myönnettävien valtiontukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille (ks. ETA-sopimuksen johdanto-osan yhdeksäs kappale ja 73—75 artikla). Kilpailupolitiikka ja ympäristöpolitiikka eivät siten ole vastakkaisia toimintalinjoja, vaan ympäristönsuojeluvaatimukset on sisällytettävä kilpailupolitiikan määritelmiin ja toteuttamiseen kestävä kehityksen edistämiseksi.
4. Ympäristötarpeiden huomioonottaminen pitkällä aikavälillä ei kuitenkaan merkitse sitä, että kaikenmuotoinen tuki on hyväksyttävä. Tästä syystä on otettava huomioon tukien vaikutukset kestäväan kehitykseen ja saastuttaja maksaa -periaatteen täysimääräiseen soveltamiseen. Tietyt tuet kuuluvat kiistämättä tähän ryhmään, varsinkin mahdollistaessaan korkean ympäristönsuojelutason saavuttamisen ja samalla ympäristökustannusten sisällyttämisen hinnoitteluun. Toiset tuet sitä vastoin voivat olla ETA-valtioiden väliseen kauppaan ja kilpailuun aiheutuvien kielteisten vaikutusten lisäksi vastoin saastuttaja maksaa -periaatetta ja haitata kestävä kehityksen toteutumista. Tällaisesta tilanteesta voi olla kyse esimerkiksi sellaisten tukien tapauksessa, joilla pyritään ainoastaan edistämään sopeutumista uusien normien soveltamiseen (2).
5. Näissä suuntaviivoissa vahvistetaan periaatteet, joiden mukaisesti arvioidaan, voidaananko valtiontukitoimenpiteille myöntää poikkeuksia ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan yleisestä kiellosta. Poikkeuksia voidaan myöntää muun muassa:
  - eri normien noudattamiseksi myönnettävälle ympäristönsuojelutuelle,
  - ympäristöveronhuojennuksina myönnettävälle tuelle.

Tuki, jonka tarkoituksena on helpottaa yritysten mukautumista yhteisön normeihin, ja veronhuojennukset, joiden ansiosta verotaso jää yhteisössä vahvistettua vähimmäistasoa alhaisemmaksi, katsotaan yleensä valtiontukisääntöjen vastaiseksi Euroopan komission antamissa vastaavissa suuntaviivoissa. Normeissa vaadittua korkeamman ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi myönnettävä tuki voidaan kuitenkin tietyin edellytyksin katsoa valtiontukisääntöjen mukaiseksi. Sama pätee myös niihin veronhuojennuksiin, jotka eivät ole ristiriidassa yhteisössä vahvistetun vähimmäistason kanssa ja ovat luonteeltaan väliaikaisia.

Tasapuolisten kilpailuedellytysten varmistamiseksi koko Euroopan talousalueella valvontaviranomainen soveltaa näitä samoja kriteereitä arvioidessaan, ovatko EFTA-valtioissa toteutetut ympäristötukitoimenpiteet ETA-sopimuksen mukaisia. Tämä merkitsee, että näissä suuntaviivoissa viitataan yhteisön normeihin ja yhteisön verotuksen yhdenmukaistamistoimenpiteisiin sikäli kuin sellaisia on vahvistettu.

Valvontaviranomainen korostaa, että viittaukset yhteisön lainsäädäntöön eivät merkitse sitä, että EFTA-valtiot olisivat velvollisia noudattamaan yhteisön lainsäädäntöä silloin, kun kyseistä lainsäädäntöä ei ole sisällytetty ETA-sopimukseen. Yhteisön lainsäädäntöä käytetään pelkästään arviointiperustana tarkasteltaessa tukitoimenpiteiden soveltuvuutta ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan mukaiseen toimintaan (3).

6. Näissä suuntaviivoissa valvontaviranomainen pyrkii määrittämään, missä määrin ja millä edellytyksin valtiontuet voivat olla tarpeen ympäristönsuojelun ja kestävä kehityksen varmistamiseksi ilman suhteetonta vaikutusta kilpailuun ja talouskasvuun. Tämä arviointi on tehtävä vuonna 1994 annettujen suuntaviivojen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja siinä on otettava huomioon ympäristöpolitiikan alalla sen jälkeen tapahtuneet muutokset.

(1) Tämä luku vastaa komission tiedonantoa "Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle" (EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3).

(2) Katso 5 kohta.

(3) Valvontaviranomainen viittaa EFTAn tuomioistuimen tuomioon Norjan ja valvontaviranomaisen välisessä eriytettyjä sosiaaliturvamaak-suja koskevassa oikeustapauksessa, jossa tuomioistuin totesi, että ETA/EFTA-valtioiden verotusjärjestelmät eivät pääsääntöisesti kuulu ETA-sopimuksen soveltamisalaan. Verotusjärjestelmän soveltamisella saattaa joissakin tapauksissa kuitenkin olla sellaisia seurauksia, joiden vuoksi järjestelmän voidaan katsoa kuuluvan ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. EFTAn tuomioistuimen asia E-6/98, Norjan hallitus vastaan EFTAn valvontaviranomainen, EFTAn tuomioistuimen raportti vuodelta 1999, s. 74, 34 kohta.

B **Määritelmät ja soveltamisala**

7. *Ympäristönsuojelun käsite*: Näissä suuntaviivoissa valvontaviranomainen tarkoittaa ympäristönsuojelulla kaikkia toimenpiteitä, joilla pyritään korjaamaan tai ennaltaehkäisemään fyysiselle ympäristölle tai luonnonvaroille aiheuttavia haittoja tai edistämään luonnonvarojen järkiperaistä käyttöä.

Valvontaviranomainen katsoo, että energiansäästötoimenpiteet ja uusiutuvan energian käyttö kuuluvat ympäristönsuojelutoimenpiteisiin. Energiansäästötoimenpiteillä tarkoitetaan esimerkiksi toimia, joiden avulla yritykset voivat vähentää tuotantoprosessiensa energiankulutusta. Vähemmän luonnonvaroja kuluttavien koneiden tai kuljetusvälineiden kehittäminen ja tuotanto eivät kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan. Tehdaslaitosten tai muiden tuotantolaitosten sisäiset toimet, joiden tarkoituksena on parantaa turvallisuutta tai hygieniää, ovat tärkeitä ja mahdollisesti tukikelpoisia, mutta ne eivät kuitenkaan kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan.

Kustannusten sisällyttäminen hintoihin: Näissä suuntaviivoissa kustannusten sisällyttämisellä hintoihin tarkoitetaan sitä, että yritysten on sisällytettävä tuotantokustannuksiinsa myös kaikki ympäristönsuojelukustannukset.

Saastuttaja maksaa -periaate: Periaate, jonka mukaan saastumisen aiheuttajan on maksettava puhdistamistoimien kustannukset.

Saastuttaja: Saastuttaja pilaa ympäristöä välittömästi tai välillisesti taikka aikaansa ympäristön pilaantumiseen johtavat olosuhteet ⁽⁴⁾.

Todellisiin kustannuksiin perustuvat hinnat: Käsite merkitsee sitä, että tavaroiden tai palvelujen hinnat kattavat kaikki ulkoiset kustannukset, jotka liittyvät niiden tuotannosta ja markkinoille saattamisesta aiheutuviin kielteisiin ympäristövaikutuksiin.

Yhteisön normi ⁽⁵⁾: Euroopan yhteisön velvoittava ympäristösäännös, jolla vahvistetaan saavutettava ympäristönsuojelun taso sekä velvoite käyttää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ⁽⁶⁾ edellyttäen, ettei se aiheuta kohtuuttomia kustannuksia.

Uusiutuvat energialähteet: Uusiutuvat, muut kuin fossiiliset energialähteet, kuten tuuli-, aurinko-, maalämpö-, aalto- ja vuorovesienergia, teholtaan alle 10 megawatin vesivoimalat sekä biomassa. Biomassalla tarkoitetaan maa- ja metsätaloustuotteita, maa- ja metsätalouden ja elintarviketeollisuuden kasvijätteitä sekä käsittelemätöntä puu- ja korkkijätettä ⁽⁷⁾.

Uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö: Yksinomaan uusiutuvia energialähteitä käyttävissä voimaloissa tuotettu sähkö sekä perinteisiä energialähteitä käyttävissä hybridivoimaloissa erityisesti varakiintiöihin tuotettu sähkö, joka on peräisin uusiutuvista energialähteistä ⁽⁸⁾.

Ympäristövero: Maksua voidaan pitää ympäristömaksuna, jos sen veropohjalla on selkeä kielteinen vaikutus ympäristöön. Maksua voidaan pitää ympäristömaksuna myös silloin, kun sillä on vähemmän selvä mutta kuitenkin havaittava myönteinen ympäristövaikutus. Yleissääntönä on, että EFTA-valtion tulee osoittaa maksun arvioitu ympäristövaikutus ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Viranomaisten ympäristöasioihin liittyvästä toiminnasta johtuvien kustannusten jakamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1975 annettu neuvoston suositus (EYVL L 194, 25.7.1975, s. 1), pantu täytäntöön ETA-sopimuksen liitteessä XX olevalla 33 kohdalla, jossa mainitaan ne säädökset, joihin sopimuspuolten on kiinnitettävä huomiota.

⁽⁵⁾ Katso 5 kohta. (Kun kyseisiä normeja sisällytetään ETA-sopimukseen, niistä tulee myös Euroopan talousalueen normeja.)

⁽⁶⁾ Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsite (best available technology, BAT) otettiin yhteisön lainsäädännössä käyttöön tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/464/ETY (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23). Sitä muutettiin hieman teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/360/ETY (EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20). Molemmat direktiivit on pantu täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XX. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26) käsitettä kehitettiin ja se vakiinutettiin. Myös tämä direktiivi on pantu täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XX. Direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan kuuluvat teollisuuslaitokset, joiden pilaamispotentiaali on merkittävä. Direktiiviä on sovellettu marraskuusta 1999 uusiin laitoksiin ja olemassa oleviin laitoksiin tehtyihin huomattaviin muutoksiin. Olemassa olevien laitosten on oltava direktiivin säännösten mukaisia lokakuuhun 2007 mennessä. Siihen asti sovelletaan edellä mainittujen kahden direktiivin säännöksiä, jotka koskevat parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tavallisesti käytännön normien eli parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien päästö- ja energiankulutusrajojen määrittämisestä vastaavat kansalliset viranomaiset eivätkä ETA-viranomaiset.

⁽⁷⁾ Tämä määritelmä sisältyy Euroopan komission ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käytön edistämiseksi sähkön sisämarkkinoilla (EYVL C 311 E, 31.10.2000, s. 320). Kun direktiivi on annettu, sovelletaan sen lopullisessa versiossa vahvistettua määritelmää. Katso näiden suuntaviivojen 5 kohta.

⁽⁸⁾ Sama huomautus kuin alaviitteessä 7.

⁽⁹⁾ Komission tiedonanto — Ympäristöverot ja julkiset ympäristömaksut yhtenäismarkkinoilla (EYVL C 224, 23.7.1997, s. 6).

8. *Soveltamisala:* Näitä suuntaviivoja sovelletaan ympäristönsuojeluun myönnettyyn tukeen⁽¹⁰⁾ kaikilla ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mukaan luettuina Euroopan talousaluetta koskevien erityisten valtiontukisääntöjen soveltamisalaan kuuluvat alat (terästeollisuus⁽¹¹⁾, laivanrakennus, moottoriajoneuvot, synteettikuidut ja liikenne)⁽¹²⁾. Ympäristöalan tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävään valtiontukeen sovelletaan tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää tukea koskevia suuntaviivoja⁽¹³⁾. Valvontaviranomainen katsoo lisäksi, että ympäristöalan koulutustukiin ei liity sellaisia erityispiirteitä, jotka oikeuttaisivat kohtelevaan niitä eri tavalla. Valvontaviranomainen tutkii nämä tuet koulutustukiin sovellettavien säännösten mukaisesti⁽¹⁴⁾.

Yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehty komission päätös N:o 2496/96/EHTY⁽¹⁵⁾ pantiin täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XV, ja päätöksen 3 artiklan nojalla terästeollisuuden alalla myönnettävää ympäristönsuojelutukea arvioidaan valvontaviranomaisen 19 päivänä tammikuuta 1994 antamien ympäristönsuojeluun myönnettävää tukea koskevien suuntaviivojen 15 luvun mukaisesti 22 päivään heinäkuuta 2002 asti.

Näitä suuntaviivoja ei sovelleta hukkakustannuksiin, joista laaditaan erillinen asiakirja⁽¹⁶⁾. Valvontaviranomainen muistuttaa, että ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ei kuulu vähämerkityksinen tuki eli yritykselle kolmen vuoden ajanjaksolla myönnettävä enintään 100 000 euron tuki. Tällaista tukea tarkastellaan vähämerkityksistä tukea koskevien säännösten mukaisesti⁽¹⁷⁾. Vähämerkityksistä tukea koskevia sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta liikenteeseen eikä ETA-sopimuksen 27 artiklassa ja pöytäkirjoissa 14 ja 25 tarkoitettuihin aloihin.

C **Valtiontuki ja ympäristöpolitiikka**

9. ETA-sopimuksen 73–75 artiklassa (ks. johdanto-osan yhdeksäs kappale) vahvistetaan sopimuspuolille selkeät toimintavaltuudet ympäristön suojelun alalla. Kyseisissä määräyksissä vahvistetaan saastuttaja maksaa -periaate, joka merkitsee sitä, että yritysten on sisällytettävä ympäristönsuojelukustannukset hintoihin muiden tuotantokustannusten tavoin. Tämän lisäksi määräyksissä edellytetään ympäristönsuojelun sisällyttämistä kaikkeen sopimuspuolten politiikkaan sekä painotetaan ennaltaehkäisyyn merkitystä. Ympäristönäkökulman sisällyttäminen muuhun politiikkaan ja kestävä kehityksen käsite on sisällytetty vuonna 1993 hyväksytyyn yhteisön viidenteen ympäristöohjelmaan ”Kohti kestävä kehitystä”⁽¹⁸⁾. Tämä tarkoittaa sitä, että ympäristöpolitiikan sisällyttäminen muuhun politiikkaan ei ole ollut täysin tyydyttävää, kun on noudatettu perinteistä lähestymistapaa, joka perustuu lähes yksinomaan sääntelyyn erityisesti normeja antamalla. Tästä syystä ohjelmassa esitetään politiikan välineiden lisäämistä. Oikeudellisesta, teknisestä, taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta riippuen ympäristötavoitteet saavutetaan parhaiten eri tilanteissa erilaisilla välineillä (sääntely, vapaaehtoistojen tai taloudellisten toimenpiteiden avulla) tai niiden yhdistelmillä. Sekä avustusten kaltaiset taloudelliset kannustimet että verojen ja maksujen kaltaiset ehkäisevät toimet ovat kaikki tarpeellisia.
10. Euroopan komissio laati vuonna 1996 selvityksen yhteisön viidennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman edistymisestä. Siinä todetaan, että viidennen ympäristöohjelman kokonaisstrategia ja tavoitteet ovat edelleen ajankohtaisia. Ympäristönäkökohtien ja kestävä kehityksen sisällyttämisessä muuhun politiikkaan on selkeästi edistytty. Ongelmana on kuitenkin se, ettei poliittisten päättäjien, yritysten ja kansalaisten asenteissa ole tapahtunut todellista muutosta. On tärkeää lisätä ympäristöä koskevaa yhteisvastuullisuutta ja saattaa jokainen kansalainen tietoiseksi ympäristöasioiden merkityksestä.
11. Euroopan komissio antoi vuonna 1999 yleisarvion viidennestä ympäristöohjelmasta. Yleisarviossa todetaan, että edistyminen ympäristön kannalta haitallisten taloudellisten ja yhteiskunnallisten suuntausten muuttamisessa on ollut vähäistä, vaikka viides ympäristöohjelma on lisännyt tietoisuutta siitä, että sidosryhmien, kansalaisten ja muiden alojen päätöksentekijöiden on aktiivisesti pyrittävä saavuttamaan ympäristötavoitteet.

⁽¹⁰⁾ Näiden suuntaviivojen tarkoituksena ei ole pohtia valtiontuen käsitettä. Käsite on vahvistettu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa sekä EFTAn tuomioistuimen, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

⁽¹¹⁾ Tämän päätöksen 8 kohdan toisessa alakohdassa asetettiin rajoituksin.

⁽¹²⁾ Valvontaviranomainen huomauttaa, että nämä suuntaviivat koskevat ainoastaan ympäristönsuojelutukea, tämän kuitenkin rajoittamatta muiden valtiontukea koskevien säännösten soveltamista ja edellyttäen, että jäljempänä 66 kohdassa esitetyissä tukiyhdistelmää koskevilla säännöksissä asetettuja rajoituksia noudatetaan.

⁽¹³⁾ Valvontaviranomaisen suuntaviivojen 14 luku.

⁽¹⁴⁾ Valvontaviranomaisen suuntaviivojen 18A luku siihen asti kunnes Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 68/2001 (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 20) sisällytetään ETA-sopimukseen.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽¹⁶⁾ Hukkakustannuksilla tarkoitetaan yrityksille aiheutuvia kustannuksia, jotka perustuvat sitoumuksiin, joita yritykset eivät enää pysty täyttämään sen jälkeen kun kilpailu on vapautettu kyseisellä toimialalla.

⁽¹⁷⁾ Valvontaviranomaisen suuntaviivojen 12 luku siihen asti, kunnes EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 69/2001 (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30) sisällytetään ETA-sopimukseen.

⁽¹⁸⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1, pantu täytäntöön ETA-sopimuksen pöytäkirjassa 31 olevalla 3 artiklalla.

12. Yleisarviossa todetaan myös, että "samalla on yhä selvempää, että ympäristöhaitoista aiheutuu kustannuksia koko yhteiskunnalle ja että ympäristötoimenpiteistä voidaan saada hyötyä taloudellisen kasvun, työllisyyden ja kilpailukyvyyn muodossa". Lisäksi esitetään, että "saastuttaja maksaa -periaatteen tehokas toteuttaminen sekä ympäristökustannusten sisällyttäminen saastuttajan kustannuksiin ovat edelleen ehdottoman tärkeitä" ⁽¹⁹⁾.
13. Edellä sanotun perusteella ja valtiontuen yhtenäisen valvonnan varmistamiseksi koko Euroopan talousalueella valvontaviranomaisen noudattaman ympäristönsuojeluun myönnetyn valtiontuen valvontaa koskevan politiikan on vastattava seuraaviin kahteen vaatimukseen:
  - a) varmistettava kilpailu markkinoilla ja edistettävä samalla sisämarkkinoiden toteuttamisen loppuunsaattamista sekä yritysten välistä tehokasta kilpailua;
  - b) varmistettava, että ympäristönsuojeluväitteet otetaan huomioon kilpailupolitiikkaa määriteltäessä ja toteutettaessa erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi. Valvontaviranomainen on sitä mieltä, että kustannusten sisällyttäminen hintoihin on ensisijainen tavoite, johon voidaan päästä eri tavoin, esimerkiksi markkinalähtöisin ohjauksin tai sääntelyyn perustuvien keinoin, jotka ovat tehokkain väline edellä esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.
14. Kustannusten sisällyttäminen hintoihin johtaa todellisiin kustannuksiin perustuvaan hintatasoon, koska talouden toimijat päättävät varojensa käytöstä niiden tavaroiden ja palvelujen hinnan perusteella, joita halutaan hankkia. Viidennen ympäristöohjelman etenemisestä laaditussa yleisarviossa korostetaan, että todellisiin kustannuksiin perustuvaa hintatasoa ei ole saavutettu, sillä hinnat eivät kuvasta ympäristökustannuksia. Tämä puolestaan vaikeuttaa kansalaisten saattamista tietoisiksi asian tärkeydestä, ja sen seurauksena edistetään luonnonvarojen liikkakäyttöä.
15. Todellisiin kustannuksiin perustuvat hinnat jokaisella taloudellisen toiminnan tasolla ovat paras keino saattaa kaikki toimijat tietoisiksi ympäristönsuojelun aiheuttamista kustannuksista. Sen lisäksi, että valtiontuilla saattaa olla kielteisiä vaikutuksia kaupan ja kilpailuun, ne ovat yleisesti vastoin todellisiin kustannuksiin perustuvien hintojen tavoitetta, koska ne antavat tietyille yrityksille mahdollisuuden supistaa keinotekoisesti kustannuksiaan ja olla paljastamatta ympäristönsuojelun kustannuksia kuluttajille. Näin ollen eräät tuet ovat pitkällä aikavälillä vastoin kestävä kehityksen tavoitteita.
16. Valvontaviranomaisen vuonna 1994 vahvistamat ympäristönsuojeluun myönnettävä tukea koskevat suuntaviivat ovat osa tätä politiikkaa. Yleisesti ottaen yrityksille myönnettävät tuet toimivat vastoin saastuttaja maksaa -periaatetta ja yritysten tarvetta sisällyttää ympäristökustannukset hintoihin.
17. Suuntaviivoissa täsmennetään kuitenkin, että tuen myöntäminen voi olla oikeutettua kahdessa tapauksessa:
  - a) tietyissä olosuhteissa ympäristökustannusten täydellinen sisällyttäminen hintoihin ei vielä ole mahdollista, minkä vuoksi tuet voivat edistää yritysten sopeutumista normeihin tarjoamalla tilapäisen ratkaisun;
  - b) tuella voidaan kannustaa yrityksiä ylittämään normit tai tekemään ylimääräisiä investointeja tuotantolaitostensa muuttamiseksi vähemmän saastuttaviksi.
18. Vuonna 1994 vahvistetuissa suuntaviivoissa valvontaviranomainen totesi, että tietyissä tapauksissa ympäristökustannusten täydellinen sisällyttäminen hinnoitteluun ei ollut vielä mahdollista ja että tuet voisivat osoittautua välttämättömiksi tilapäisratkaisuksi. Vuoden 1994 jälkeen on kuitenkin tapahtunut seuraavia muutoksia:
  - a) yrityksillä on ollut seitsemän vuotta aikaa mukautua saastuttaja maksaa -periaatteen ja kustannusten hintoihin sisällyttämisen asteittaiseen toteuttamiseen;
  - b) Euroopan komission vuonna 1996 tekemässä selvityksessä viidennen ympäristöohjelman edistymisestä ja vuoden 1999 yleisarviossa vahvistetaan uudelleen tarve varmistaa kustannusten sisällyttäminen hintoihin ja markkinalähtöisten ohjauksien käyttö, jotta ympäristön parantamisessa voitaisiin edistyä merkittävä tavalla;
  - c) markkinalähtöisten keinojen ja todellisiin kustannuksiin perustuvien hintojen käyttöön kannustetaan myös ilmastonmuutoksia koskevassa Kioton pöytäkirjassa.
19. Näistä syistä valvontaviranomainen on sitä mieltä, että tukia myöntämällä ei enää voida korvata ympäristökustannusten sisällyttämistä hintoihin. Ympäristövaatimusten huomioonottaminen pitkällä aikavälillä edellyttää todellisiin kustannuksiin perustuvaa hintatasoa ja ympäristönsuojelukustannusten täydellistä sisällyttämistä hintoihin. Näin ollen valvontaviranomainen katsoo, että tukien myöntäminen ei ole enää oikeutettua tapauksissa, joissa investoinnin tarkoituksena on yksinomaan saattaa yrityksen toiminta voimassa olevien tai uusien yhteisön teknisten normien mukaiseksi ⁽²⁰⁾. Valvontaviranomainen katsoo kuitenkin, että pk-yritysten erityisongelmien

⁽¹⁹⁾ Komission tiedonanto — Euroopan ympäristöpolitiikan tuleva suunta. Yleisarvio Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevasta poliittisesta toimintaohjelmasta "Kohti kestävä kehitystä" (KOM(1999) 543 lopullinen, 24.11.1999).

⁽²⁰⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

helpottamiseksi näille yrityksille olisi voitava myöntää tukea uusien yhteisön normien noudattamiseen kolmen vuoden ajan kyseisten normien antamisesta ⁽²¹⁾. Tuet voivat sen sijaan osoittautua hyödyllisiksi, jos ne kannustavat saavuttamaan yhteisön normeissa vaadittua korkeamman ympäristönsuojelun tason. Tällaisesta tilanteesta on kyse, kun EFTA-valtio ottaa käyttöön yhteisön normeja tiukemmat kansalliset normit, joiden avulla voidaan saavuttaa korkeampi ympäristönsuojelun taso. Näin on myös silloin, kun yritys tekee ympäristöinvestointeja ylittäen tiukimmat voimassa olevat yhteisön normit tai yhteisön normien puuttuessa.

Energia-alan ja veronhuojennusten erityistilanne

20. Energia-alalla on tapahtunut vuoden 1994 suuntaviivojen antamisen jälkeen merkittäviä muutoksia, jotka on otettava huomioon.
21. Tietyt EFTA-valtiot ovat jo ottaneet, ovat ottamassa tai saattavat tulevaisuudessa ottaa käyttöön veroja, joilla on myönteisiä vaikutuksia ympäristönsuojeluun. Verovapautuksia tai veronhuojennuksia myönnetään toisinaan tiettyntyyppisille yrityksille, jotta voitaisiin välttää niiden joutuminen vaikeaan kilpailutilanteeseen. Valvontaviranomainen katsoo, että tällaiset toimenpiteet voivat olla ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Verojen käyttöönotosta seuraavat myönteiset vaikutukset voivat kuitenkin tasapainottaa kyseisen kaltaisten tukien kielteisiä piirteitä. Jos poikkeukset ovat tarpeen kaikista tuotteista kannettavien verojen käyttöönoton tai ylläpitämisen takaamiseksi, ne voidaan valvontaviranomaisen mielestä hyväksyä tietyin edellytyksin määräajaksi. Jos kyseiset edellytykset täyttyvät, tämä ajanjakso voi olla 10 vuotta. Sen jälkeen EFTA-valtiot voivat ilmoittaa valvontaviranomaiselle uudelleen kyseisistä toimenpiteistä ja valvontaviranomainen voi hyväksyä ne uudelleen samoin ehdoin ottaen huomioon ympäristön tilanteen kohentamisessa saavutetut myönteiset tulokset.
22. Uusiutuvan energian käyttöä sekä lämmön ja sähkön yhteistuotantoa edistäviä toimenpiteitä voidaan toteuttaa. Jos uusiutuvan energian sekä lämmön ja sähkön yhteistuotannon hyväksi toteutettuihin toimenpiteisiin sisältyy valtiontukea, se voidaan valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan hyväksyä tietyin edellytyksin. On kuitenkin varmistettava, että tuki ei ole vastoin ETA-sopimuksen muita määräyksiä.

D Ympäristönsuojelutukien yleiset hyväksymisedellytykset

D.1 Investointituet

D.1.1 Siirtymäkauden tuki pk-yrityksille uusien yhteisön normien noudattamista varten ⁽²²⁾

23. Investointituen myöntäminen pk-yrityksille voidaan hyväksyä kolmen vuoden ajan uusien yhteisön normien antamisesta ⁽²³⁾. Tuella on edistettävä uusien normien noudattamista, ja tuen suurin sallittu enimmäistaso on 15 prosenttia (brutto) tukikelpoisista kustannuksista.

D.1.2 Yhteisön normien ylittämiseen myönnettävien investointitukien yleiset hyväksymisedellytykset ⁽²⁴⁾

24. Investointituet, joiden avulla yritykset voivat ylittää sovellettavat yhteisön normit, voidaan hyväksyä. Tuen osuus saa kuitenkin olla enintään 30 prosenttia (brutto) 32 kohdassa määritellyistä tukikelpoisista investointikustannuksista. Kyseisiä edellytyksiä sovelletaan myös silloin kun yritykset toteuttavat investointeja yhteisön normien puuttuessa ja kun yritysten on toteutettava investointeja saattaakseen toimintansa sovellettavia yhteisön normeja tiukempien kansallisten normien mukaiseksi.

D.1.3 Investoinnit energia-alalla

25. Edellä 7 kohdassa määritellyt energiansäästöinvestoinnit rinnastetaan ympäristönsuojeluinvestointeihin. Tällaisilla investoinneilla on suuri merkitys, kun ympäristönsuojelutavoitteet pyritään saavuttamaan taloudellisella tavalla ⁽²⁵⁾. Näille investoinneille voidaan siten myöntää investointitukea, jonka perustaso on 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

⁽²¹⁾ Kyseisen aika lasketaan yhteisön normin antamisajankohdasta, katso 5 ja 7 kohta.

⁽²²⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽²³⁾ Sama huomautus kuin alaviitteessä 21.

⁽²⁴⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽²⁵⁾ Katso komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle — Toimintasuunnitelma energiatehokkuuden parantamiseksi Euroopan yhteisössä (KOM(2000) 247 lopullinen, 26.4.2000).

26. Myös sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tehtyihin investointeihin voidaan soveltaa näitä suuntaviivoja. Tällöin on kuitenkin osoitettava, että kyseiset investoinnit edistävät ympäristönsuojelua, koska energian muuntamisen hyötysuhde ⁽²⁶⁾ on poikkeuksellisen korkea tai ne mahdollistavat energiankulutuksen vähentämisen taikka tuotantoprosessi aiheuttaa vähemmän vahinkoa ympäristölle ⁽²⁷⁾. Valvontaviranomainen ottaa tässä huomioon etenkin tuotantoprosessissa käytetyn primaarienergiamuodon. Näille investoinneille voidaan myöntää investointitukea, jonka perustaso on 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
27. Investoinnit uusiutuvaan energiaan rinnastetaan yhteisön normien puuttuessa tehtyihin ympäristöinvestointeihin ⁽²⁸⁾. Lisäksi on otettava huomioon, että toimenpiteet uusiutuvan energian käytön tukemiseksi ovat sellaisia ympäristöpolitiikan ja pitkän aikavälin tavoitteita, joiden toteuttamista pitäisi kannustaa eniten ⁽²⁹⁾. Tästä syystä uusiutuvaan energiaan tehtyihin investointeihin myönnettävän tuen perustaso on 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Valvontaviranomainen katsoo, että lisäksi on suositettava sellaisia uusiutuvaan energiaan käyttäviä laitoksia, jotka voivat toimittaa tarpeeksi energiaa täyttämään kokonaisen yhteisön, kuten saaren tai taajaman koko energiatarpeen. Tällaisten investointien osalta 40 prosentin perustasoa voidaan korottaa 10 prosenttiyksiköllä.

Jos investoinnit osoitetaan välttämättömiksi, EFTA-valtiot voivat valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan myöntää uusiutuvaan energiaan kohdistuvia investointitukia, jotka kattavat tukikelpoiset kustannukset jopa kokonaisuudessaan. Nämä laitokset eivät voi saada missään muussa muodossa myönnettäviä lisätukia.

D.1.4 Lisätuki tukialueilla sijaitseville yrityksille

28. Kansallisten aluetukijärjestelmien piiriin kuuluvilla alueilla toimivat yritykset voivat saada tukea alueellisen kehityksen turvaamiseksi. Jotta kyseisiä yrityksiä kannustettaisiin investoimaan enemmän ympäristönsuojeluun, niille olisi tarvittaessa voitava myöntää lisätukea 24 kohdassa tarkoitettuja ympäristöinvestointeja varten ⁽³⁰⁾.
29. Näin ollen 32 kohdassa määriteltyihin tukikelpoisiin kustannuksiin aluetukikelpoisilla alueilla sovellettavan ympäristötuen enimmäisosuus määritetään seuraavasti:

Tukialueilla myönnettävän tuen enimmäistaso on seuraavasta kahdesta vaihtoehdosta korkeampi:

- a) ympäristöinvestointeihin myönnettävän tuen perustaso, eli 30 prosenttia brutto (yhteinen järjestelmä), 40 prosenttia brutto (investoinnit energiaa säästäviin toimintoihin, uusiutuvaan energiaan sekä sähkön ja lämmön yhteistuotantoon) tai 50 prosenttia brutto (investoinnit uusiutuvaan energiaan, joka mahdollistaa energian toimituksen koko yhteisölle). Perustasoa korotetaan 5 prosenttiyksikköä (brutto) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisilla alueilla ja 10 prosenttiyksikköä (brutto) 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisilla alueilla ⁽³¹⁾; tai
- b) aluetuen taso, jota korotetaan 10 prosenttiyksiköllä (brutto).

D.1.5 Lisätuki pk-yrityksille

30. Jäljempänä 24—27 kohdassa tarkoitettuja investointeja tekevien pienten ja keskiuurten yritysten osalta voidaan hyväksyä 10 prosenttia (brutto) korkeampi tuki ⁽³²⁾. Näissä suuntaviivoissa käytetty pienten ja keskiuurten yritysten määritelmä on sovellettavassa ETA-säännöksessä annettu määritelmä ⁽³³⁾.

Edellä mainittujen tukikelpoisille alueille ja pk-yrityksille myönnettävien lisätukien kasautuminen muun tuen kanssa on sallittua, mutta ympäristötuen enimmäisosuus ei saa ylittää 100:aa prosenttia (brutto) tukikelpoisista kustannuksista. Pk-yrityksille ei saa myöntää kaksinkertaista lisätukea soveltamalla sekä alue- että ympäristötukimääryksiä ⁽³⁴⁾.

⁽²⁶⁾ Energian muuntamisen hyötysuhteella tarkoitetaan tässä sekundaarienergian tuottamiseen tarvittuun primaarienergian määrään ja todella tuotetun sekundaarienergian määrään välistä suhdetta. Hyötysuhde lasketaan seuraavasti: tuotettu sähköenergia + tuotettu lämpöenergia / käytetty energia.

⁽²⁷⁾ Katso yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi 18 päivänä joulukuuta 1997 annettu neuvoston päätöslauselma (EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1).

⁽²⁸⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽²⁹⁾ Katso uusiutuvista energialähteistä 8 päivänä kesäkuuta 1998 annettu neuvoston päätöslauselma (EYVL 198, 24.6.1998, s. 1).

⁽³⁰⁾ Tällainen lisätuki ei sovellu tilanteisiin, joissa EFTA-valtio myöntää 27 kohdan kolmannen alakohdan mukaista investointitukea (jopa 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista).

⁽³¹⁾ Tukialueilla tehtäviin investointeihin voidaan myöntää investointitukea, jos valvontaviranomaisen antamien alueellista valtiontukea koskevien suuntaviivojen 25 luvussa asetetut edellytykset täyttyvät.

⁽³²⁾ Tällainen lisätuki ei sovellu tilanteisiin, joissa EFTA-valtio myöntää 27 kohdan kolmannen alakohdan mukaista investointitukea (jopa 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista).

⁽³³⁾ Tällä hetkellä sovelletaan valvontaviranomaisen antamien pk-yrityksille myönnettävää tukea koskevien suuntaviivojen 10.2 jaksossa esitettyä määritelmää, joka vastaa pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annettua komission suositusta 96/280/EY (EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4).

⁽³⁴⁾ Pk-yritysten investoinneille voidaan myöntää investointitukea Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettun komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33) säännösten mukaisesti. Asetus pannaan täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XV.

D.1.6 *Huomioon otettavat investoinnit*

31. Huomioon otettavia investointeja ovat investoinnit maa-alueisiin, jos ne ovat ehdottomasti tarpeen ympäristöta-voitteiden saavuttamiseksi, ja rakennuksiin sekä saastumisen ja haittojen vähentämiseen ja ehkäisemiseen tarkoitettuihin laitoksiin ja laitteisiin tai tuotantomenetelmien mukauttamiseen ympäristönsuojelutarkoituksessa.

Kyseeseen voivat tulla myös tekniikansiirtoon liittyvät kustannukset, kuten käyttöilupien tai patentoidun ja patentoimattoman teknisen taitotiedon hankkiminen. Tällaisen aineettoman omaisuuden on kuitenkin täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) se on katsottava poistokelpoiseksi omaisuudeksi;
- b) se on hankittu markkinaehdoin yhteisöltä, jossa ostajalla ei ole välitöntä eikä välillistä määräysvaltaa;
- c) se on kirjattava yrityksen varoihin ja sen on pysyvä tuensaajayrityksessä ja yrityksen käytössä vähintään viiden vuoden ajan tuen myöntämisestä, jollei kyseinen aineeton omaisuus ole selvästi vanhentunutta tekniikkaa. Jos kyseinen omaisuus kuitenkin myydään viiden vuoden kuluessa, myynnistä saatu tuotto on vähennettävä tukikelpoisista kustannuksista ja tuki on tarvittaessa maksettava takaisin osittain tai kokonaisuudessaan.

D.1.7 *Tukikelpoiset kustannukset*

32. Tukikelpoiset kustannukset on rajattava tarkoin ympäristötavoitteiden saavuttamisesta aiheutuviin lisäkustannuksiin.

Tämä merkitsee seuraavaa: Jos ympäristönsuojeluinvestoinnin kustannuksia ei voida helposti erottaa kokonaiskustannuksista, valvontaviranomainen soveltaa arvioinnissaan objektiivisia ja avoimia menetelmiä. Se voi ottaa huomioon esimerkiksi kustannukset sellaisesta teknisestä vastaavasta investoinnista, jonka avulla ei pystytä saavuttamaan samanlaista ympäristönsuojelun tasoa.

Tukikelpoiset kustannukset on kuitenkin laskettava siten, että niistä vähennetään mahdollisesta kapasiteetin kasvusta aiheutuneet edut, investoinnin pitoajan ensimmäisen viiden vuoden kustannussäästöt ja samana aikana tuotetut ylimääräiset oheistuotteet ⁽³⁵⁾.

Uusiutuvan energian osalta tukikelpoisiksi kustannuksiksi katsotaan yleensä ne ylimääräiset kustannukset, joita yritykselle aiheutuu todellisesta energiantuotannosta kapasiteetiltaan vastaavan perinteisen energiantuotantolaitoksen kustannuksiin verrattuna.

Kun pk-yritykset noudattavat uusia yhteisön normeja ⁽³⁶⁾, tukikelpoiisiin kustannuksiin sisältyvät ne ylimääräiset investointikustannukset, joita uusissa yhteisön normeissa vaaditun ympäristönsuojelun tason saavuttaminen edellyttää.

Kun noudatetaan kansallisia normeja, jotka on annettu yhteisön normien puuttuessa, tukikelpoiisiin kustannuksiin sisältyvät ne ylimääräiset investointikustannukset, joita kansallisissa normeissa vaaditun ympäristönsuojelun tason saavuttaminen edellyttää.

Kun noudatetaan yhteisön normeja tiukempia kansallisia normeja tai kun yhteisön normit halutaan ylittää, tukikelpoiisiin kustannuksiin sisältyvät ne ylimääräiset investointikustannukset, joita yhteisön normeissa vaadittua korkeamman ympäristönsuojelun tason saavuttaminen edellyttää. Yhteisön normien edellyttämän ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi tehtyjen investointien kustannukset eivät ole tukikelpoisia.

Normien puuttuessa tukikelpoiisiin kustannuksiin sisältyvät investointikustannukset korkeamman ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi kuin kyseisessä yrityksessä tai kyseisissä yrityksissä saavutettaisiin ilman ympäristönsuojelutukea.

D.1.8 *Saastuneiden teollisuusalueiden puhdistaminen*

33. Yritysten toimenpiteet, joilla pyritään korjaamaan ympäristövahinkoja puhdistamalla saastuneita teollisuusalueita käyttökelpoisiksi, voivat kuulua näiden suuntaviivojen soveltamisalaan ⁽³⁷⁾. Tässä yhteydessä kyse voi olla maaperän ja pinta- tai pohjaveden laadulle aiheutuneista vahingoista ⁽³⁸⁾.

Jos saastumisen aiheuttaja voidaan selvästi osoittaa, tämän on vastattava puhdistamisen rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti ja ilman valtiontukea. Vastuussa olevan henkilön käsite määritellään kussakin EFTA-valtiossa sovellettavassa lainsäädännössä tämän kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevien ETA-säännösten antamista tällä alalla.

⁽³⁵⁾ Jos investoinnit liittyvät ainoastaan ympäristönsuojeluun eivätkä tuo muita taloudellisia etuja, tukikelpoisten kustannusten määrittelyssä ei tehdä tällaisia lisävähennyksiä.

⁽³⁶⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽³⁷⁾ Valvontaviranomainen muistuttaa, että julkisviranomaisten suorittamiin puhdistustoimenpiteisiin ei sovelleta ETA-sopimuksen 61 artiklaa. Valtiontukiongelmia voi kuitenkin aiheutua, jos teollisuusalueet myydään yrityksille puhdistuksen jälkeen alle niiden markkina-arvon.

⁽³⁸⁾ Kun saastuneita teollisuusalueita puhdistetaan käyttökelpoisiksi, investointeina otetaan huomioon kaikki kustannukset, joita yritykselle on teollisuusalueen puhdistamisesta aiheutunut, siitä riippumatta, voidaanko kustannukset esittää taseessa.

Jos saastumisen aiheuttajaa ei voida osoittaa tai saattaa vastuuseen, puhdistustöiden toteuttamisesta vastaavalle henkilölle voidaan myöntää valtiontukea ⁽³⁹⁾.

Saastuneiden teollisuusalueiden puhdistamiseen voidaan myöntää tukea, joka kattaa tukikelpoiset kustannukset 100 prosenttiin, ja lisätukea, joka vastaa 15:tä prosenttia töiden kustannuksista. Tukikelpoiset kustannukset saadaan, kun puhdistustöiden kustannuksista vähennetään maa-alueen arvon nousu.

Tuen kokonaismäärä ei koskaan saa ylittää yritykselle aiheutuneita todellisia kustannuksia.

D.1.9 Yritysten uudelleensijoittaminen

34. Valvontaviranomainen katsoo, että yritysten uudelleensijoittaminen uusille teollisuusalueille ei yleensä liity ympäristönsuojeluun eikä siihen siten saa myöntää tukea näiden suuntaviivojen perusteella.

Tuen myöntäminen voi kuitenkin olla oikeutettua, jos kaupunkialueelle tai Natura 2000 -alueen kaltaiselle alueelle ⁽⁴⁰⁾ sijoittautunut, huomattavan saastuttavaa toimintaa laillisesti harjoittava yritys joutuu sijaintipaikkansa vuoksi muuttamaan toimipaikastaan sopivammalle alueelle.

Tällöin on täytettävä molemmat seuraavat ehdot:

- a) Toimipaikan muutoksen perusteena on oltava ympäristönsuojeluun liittyvät syyt ja sen on tapahduttava muuttamisesta määräävän hallinnollisen tai oikeudellisen päätöksen perusteella.
- b) Yrityksen on noudatettava tiukimpia uudella toimialueellaan sovellettavia ympäristönormeja.

Mainitut edellytykset täyttävä yritys voi saada 24 kohdan mukaista investointitukea. Myös pk-yrityksille myönnettävää lisätukea koskevia 30 kohdan sääntöjä sovelletaan.

Määrittäessään tukikelpoisia kustannuksia yritysten uudelleensijoittautumisen osalta valvontaviranomainen ottaa huomioon vanhojen toimitilojen ja maa-alueiden myynnistä tai vuokrauksesta saadut tuotot sekä pakkolunastuksesta saadut korvaukset ja maa-alueen oston, vanhan laitoksen kapasiteettia vastaavien uusien toimitilojen rakentamiseen tai ostamiseen liittyvät kustannukset. Myös muu toimitilojen siirtämiseen liittyvä hyöty voidaan tarvittaessa ottaa huomioon, kuten hyöty, joka saadaan kun toimitilojen siirron yhteydessä parannetaan teknologiaa, ja laitoksen tehokkaammasta hyödyntämisestä saatava kirjanpidollinen arvonnousu. Kapasiteetin lisäämiseen liittyviä investointeja ei oteta huomioon laskettaessa ympäristötukikelpoisia kustannuksia.

Jos muuttamisesta määräävä hallinnollinen päätös tai tuomioistuimen tuomio saattaa maa-alueen tai toimitilojen vuokrasopimuksen ennenaikaisesti päätökseen, tukikelpoisten kustannusten laskemisessa voidaan ottaa huomioon yritykselle sopimuksen purkautumisesta aiheutuvat kustannukset.

D.1.10 Yhteiset säännöt

35. Investointitukia yhteisön normien ylittämiseen tai investointeihin yhteisön normien puuttuessa ei voida myöntää, jos tarkoitus on ainoastaan saattaa toiminta sellaisten yhteisön normien mukaiseksi, jotka on jo annettu mutta jotka eivät vielä ole voimassa ⁽⁴¹⁾. Yritykselle voidaan myöntää tukea sen toiminnan saattamiseen sellaisten kansallisten normien mukaiseksi, jotka ovat yhteisön normeja tiukempia tai jotka on annettu yhteisön normien puuttuessa, ainoastaan jos kyseinen yritys on alkanut noudattaa kyseisiä kansallisia normeja niiden edellyttämästä ajankohdasta alkaen. Tämän ajankohdan jälkeen toteutetuille investoinneille ei voida myöntää tukea ⁽⁴²⁾.

D.2 Pk-yrityksille ympäristöalan neuvontapalveluihin myönnettävä tuki

36. Neuvontapalveluilla on erittäin suuri merkitys pk-yrityksille, sillä ne auttavat pk-yrityksiä edistymään ympäristönsuojelussa. Valvontaviranomainen katsoo, että tukea voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 70/2001 ⁽⁴³⁾ säännösten mukaisesti. Asetus pannaan täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XV.

⁽³⁹⁾ Töiden toteuttamisesta vastaava henkilö ei ole välttämättä saastumisen aiheuttaja tässä päätöksessä tarkoitettussa merkityksessä.

⁽⁴⁰⁾ Katso neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7). Kyseiset alueet kuuluvat erityisten suojelutoimien alueiden eurooppalaiseen verkostoon, Natura 2000:een. (EFTA-valtiot eivät osallistu ohjelmaan, mutta EFTA-maissa on alueita, jotka voisivat soveltua Natura 2000 -alueiksi, ja tällaisissa tapauksissa EFTA-valtioilla olisi valvontaviranomaisen mielestä oltava mahdollisuus myöntää tukea 34 kohdan mukaisesti.)

⁽⁴¹⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽⁴²⁾ Tämän kohdan säännöt eivät rajoita pk-yrityksille myönnettävää tukea koskevan 23 kohdan sääntöjä.

⁽⁴³⁾ Katso alaviite 34.

D.3 **Toimintatuki**D.3.1 *Jätehuoltoon ja energiansäätöön myönnettävään toimintatukeen sovellettavat säännöt*

37. Seuraavia sääntöjä voidaan soveltaa kahteen toimintatukien luokkaan, eli:
- tuki jätehuoltoon, jos jätehuolto on järjestetty jätehuoltoperiaatteiden arvojärjestyksen mukaisesti ⁽⁴⁴⁾,
  - tuki energiansäätöön.
38. Jos tällaiset tuet osoittautuvat välttämättömiksi, niillä on korvattava ainoastaan ne tuotantokustannukset, jotka ylittävät kyseessä olevien tuotteiden tai palvelujen markkinahinnan ⁽⁴⁵⁾. Tukien on myös oltava tilapäisiä ja määrältään alenevia, jotta ne kannustaisivat siirtymään kohtuullisen ajan kuluessa todellisiin kustannuksiin perustuviin hintoihin.
39. Valvontaviranomainen katsoo, että yritysten on yleensä itse vastattava teollisuusjätteiden käsittelykustannuksista saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti. Toimintatuki voi kuitenkin osoittautua tarpeelliseksi, jos annetaan sovellettavia yhteisön normeja tiukemmat kansalliset normit tai jos yhteisön normien puuttuessa annetaan kansallisia normeja, joiden vuoksi yritys menettää tilapäisesti kilpailukykyä kansainvälisellä tasolla ⁽⁴⁶⁾.
- Niiden yritysten, jotka saavat toimintatukea teollisuus- tai muiden jätteiden käsittelyyn, on rahoitettava kyseessä oleva palvelu suhteessa tuottamiensa jätteiden määrään ja/tai niiden käsittelystä aiheutuviin kustannuksiin.
40. Kaikkien toimintatukien tuen kesto on rajattu viiteen vuoteen tuen määrän ollessa aleneva. Tuen taso saa olla 100 prosenttia ensimmäisen vuoden ylimääräisistä kustannuksista, mutta sen on laskettava asteittain siten, että viidennen vuoden lopussa taso on nolla.
41. Mikäli tuki ei ole alenevaa, sen kesto on rajattu viiteen vuoteen eikä sen määrä saa ylittää 50:tä prosenttia ylimääräisistä kustannuksista.

D.3.2 *Veronhuojennuksina tai verovapautuksina myönnettävään toimintatukeen sovellettavat säännöt*

42. Ottaessaan käyttöön tietystä toiminnasta kannettavia ympäristöveroja EFTA-valtiot voivat pitää tarpeellisina väliaikaisten poikkeusten myöntämistä tietyille yrityksille, etenkin yhteisön tason yhdenmukaistamisen puuttumisen vuoksi tai jos vaarana on, että tietyt yritykset menettävät tilapäisesti kilpailukykyä kansainvälisellä tasolla. Tällaiset poikkeukset ovat yleensä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimintatukea. Arvioitaessa sitä, voidaanko kyseisille toimenpiteille myöntää poikkeuksia ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa olevasta valtiontukea koskevasta yleisestä kiellosta, on varmistuttava muun muassa siitä, että kyseinen vero vastaa Euroopan yhteisössä yhteisön päätöksen nojalla kannettavaa veroa ⁽⁴⁷⁾. Tämä näkökohta on olennaisen tärkeä, kun otetaan huomioon veronmaksajan kansainväliselle kilpailukyvyille mahdollisesti aiheutuva haitta.
43. Jos kyseinen vero ei vastaa Euroopan yhteisössä yhteisön päätöksen nojalla kannettavaa veroa, verovelvollisilla yrityksillä saattaa olla vaikeuksia sopeutua nopeasti uuteen verorasitukseen. Tällaisessa tilanteessa voi olla perusteltua myöntää tilapäinen poikkeus tietyille yrityksille, jotta ne pystyisivät sopeutumaan uuteen verotustilanteeseen.
44. Jos vero vastaa Euroopan yhteisössä yhteisön päätöksellä kannettavaa veroa, seuraavat tapaukset voivat tulla kysymykseen:
- EFTA-valtio kantaa tietyistä tuotteista yhteisön direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa korkeampaa veroa ja myöntää poikkeuksen tietyille yrityksille, joihin sovelletaan alhaisempaa verokantaa, joka on kuitenkin vähintään samansuuruinen kuin direktiivin mukainen vähimmäisverokanta. Valvontaviranomainen katsoo, että tällaisessa tilanteessa tilapäisen poikkeuksen myöntäminen voi olla perusteltua, jotta kyseiset yritykset voisivat sopeutua tiukempaan verotukseen ja yrityksiä voidaan kannustaa ympäristöä säästävempiin toimintatapoihin.

⁽⁴⁴⁾ Katso komission tiedonanto yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamisesta (KOM(96) 399 lopullinen, 30.7.1996). Tiedonannossaan komissio muistuttaa, että jätehuollon kehittäminen on yksi yhteisön tärkeistä tavoitteista etenkin ympäristöriskien vähentämisen vuoksi. Jätteiden hyödyntämisen käsitettä on tarkasteltava kolmiulotteisena: uudelleenkäyttö, kierrätys ja energian hyödyntäminen. Jäte, jonka syntymistä ei voida välttää, on hyödynnettävä ja loppukäsiteltävä turvallisesti. Tiedonantoa ei sen oikeudellisen luonteen vuoksi ole pantu täytäntöön ETA-sopimuksella. Vastaavia jäteluokitteluja on esitetty useissa sitovissa neuvoston päätöksissä, jotka on pantu täytäntöön ETA-sopimuksen liitteellä XX, esimerkiksi neuvoston päätöksissä C 94/3, C 94/904 ja C 2000/532. Arvioidessaan, sisältyykö EFTA-valtion toteuttamaan toimenpiteeseen valtiontukea, valvontaviranomainen soveltaa komission tiedonannon luokitte-
telua, jotta se voisi perustaa päätöksensä täsmällisiin kriteereihin. Muutoin EFTA-valtion toteuttamia toimenpiteitä ei voitaisi arvioida samoin perustein kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltion toteuttamia toimenpiteitä.

⁽⁴⁵⁾ Tuotantokustannukset ilman minkäänlaista tukea, mutta tavanomaiset voitot huomioon ottaen.

⁽⁴⁶⁾ Katso yhteisön normin määritelmä 7 kohdassa. Katso myös 5 kohta.

⁽⁴⁷⁾ Katso 5 kohta.

- b) EFTA-valtio soveltaa tiettyihin tuotteisiin yhteisön direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa, mutta myöntää poikkeuksen tietyille yrityksille, joilta näin ollen kannetaan edellä mainittua vähimmäisverokantaa vähemmän veroa. Jos tällainen poikkeus ei ole kyseisen direktiivin nojalla sallittu Euroopan yhteisössä, se on tukea, joka on ristiriidassa ETA-sopimuksen 61 artiklan kanssa. Jos tällainen poikkeus sallitaan Euroopan yhteisössä kyseisen direktiivin nojalla, valvontaviranomainen voi katsoa poikkeuksen olevan 61 artiklan mukainen, jos se on välttämätön ja jos sen laajuus on suhteutettu Euroopan talousalueen tavoitteisiin. Valvontaviranomainen painottaa kuitenkin, että poikkeuksen on oltava ajallisesti rajoitettu.
45. Toteutettavien verotustoimenpiteiden on edistettävä merkittäväällä tavalla ympäristönsuojelua. On varmistettava, että poikkeukset tai verovapautukset eivät luonteensa puolesta haittaa yleisten tavoitteiden saavuttamista.
46. Näissä poikkeuksissa voi olla kyse toimintatuesta, jonka myöntäminen voidaan hyväksyä seuraavin edellytyksin:
- 46.1. Jos EFTA-valtio ottaa ympäristönsuojelluksista syistä käyttöön uuden veron sellaisella toimialalla tai sellaisten tuotteiden osalta, joiden verotusta ei ole yhdenmukaistettu Euroopan yhteisössä, tai jos EFTA-valtion suunnittelema verokanta on yhteisön lainsäädännössä edellytettyä kantaa korkeampi, kymmeneksi vuodeksi myönnetty poikkeukset voidaan valvontaviranomaisen mielestä hyväksyä seuraavissa tapauksissa, vaikka tuki olisi alenamaton:
- a) Kun verovapautusten myöntämisen ehtona on, että kyseinen EFTA-valtio ja tuensaajayritys tekevät sopimuksen, jossa yritykset tai yritysten yhteenliittymät sitoutuvat saavuttamaan ympäristönsuojelutavoitteet vapautuksen myöntämiskaudella, tai kun yritykset sitoutuvat tekemään vastaavanlaisia vapaaehtoisia sopimuksia. Sopimukset voivat koskea esimerkiksi energiankulutuksen vähentämistä, päästöjen vähentämistä tai muuta toimintaa ympäristön eduksi. Kukin EFTA-valtio neuvottelee itse sopimusten sisällön yritysten kanssa, ja valvontaviranomainen arvioi sen tukihanketta koskevan ilmoituksen yhteydessä. EFTA-valtion on valvottava järjestelmällisesti, että yritys tai yritysten yhteenliittymä täyttää antamansa sitoumukset. EFTA-valtion ja asianomaisten yritysten tai yritysten yhteenliittymien välisissä sopimuksissa on vahvistettava sitoumusten noudattamatta jättämisestä aiheutuvat seuraamukset.
- Näitä ehtoja sovelletaan myös, kun EFTA-valtion soveltamalla veronhuojennuksella on samanlaiset vaikutukset kuin edellä mainituilla sopimuksilla tai sitoumuksilla.
- b) Verovapautusten myöntämisen edellytyksenä ei tarvitse olla EFTA-valtion ja tuensaajayrityksen välinen sopimus, jos seuraavat vaihtoehdot täyttyvät:
- kun huojennus myönnetään yhdenmukaistettua Euroopan yhteisön veroa vastaavasta verosta, yrityksen maksaman veron määrän on oltava Euroopan yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi, jotta yrityksiä kannustettaisiin parantamaan ympäristönsuojelua,
  - kun huojennus myönnetään verosta, joka ei vastaa Euroopan yhteisön tasolla yhdenmukaistettua veroa, veronhuojennuskelpoisen yrityksen on kuitenkin maksettava merkittävä osa kansallisesta verosta.
- 46.2. Edellä 46.1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä voidaan soveltaa jo kannettaviin veroihin, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) Verolla on oltava selkeästi myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun.
- b) Edunsaajayrityksiin sovellettavista poikkeuksista on päätetty kyseisen veron käyttöönoton yhteydessä tai niiden on oltava tarpeen taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden sellaisten merkittävien muutosten vuoksi, jotka asettavat yritykset erityisen vaikeaan kilpailutilanteeseen. Veronhuojennus ei saa tällöin ylittää taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten aiheuttamaa kustannusten lisääntymistä. Kun lisäkustannukset poistuvat, veronhuojennusta ei saa enää myöntää.
- 46.3. EFTA-valtiot voivat myös tukea sellaisten perinteisiin energianlähteisiin (kuten kaasuun) perustuvien sähköntuotantomenetelmien kehittämistä, joilla voidaan saavuttaa huomattavasti suurempi energiatehokkuus kuin perinteisillä tuotantomenetelmillä. Koska tällaiset tekniikat ovat ympäristönsuojelun kannalta tärkeitä ja edellyttäen, että käytetty primaarienergia vähentää huomattavasti kielteisiä ympäristövaikutuksia, täydellisten verovapautusten myöntäminen voi valvontaviranomaisen mielestä olla perusteltua viiden vuoden ajan silloin, kun myönnetty tuki on alenamatonta. Myös 10 vuoden poikkeuksia voidaan myöntää 46.1 ja 46.2 kohdassa tarkoitettuun ehdoin.
47. Jos jo kannettavaa veroa korotetaan merkittävästi ja EFTA-valtio katsoo poikkeusten olevan tarpeen tietyille yrityksille, myös tällöin sovelletaan 46.1 kohdassa vahvistettuja, uusia veroja koskevia ehtoja.

48. Jos veronhuojennus myönnetään verosta, joka vastaa Euroopan yhteisön tasolla yhdenmukaistettua veroa, ja kansallinen verokanta on enintään yhtä korkea kuin yhdenmukaistettu yhteisön vähimmäisverokanta, pitkäaikaiset verovapautukset eivät ole valvontaviranomaisen mielestä perusteltuja.

Veronhuojennusten ohella EFTA-valtiolla on kuitenkin aina mahdollisuus myöntää toimintatukea 40 ja 41 kohdan mukaisesti, jos myönnetty huojennus täyttää kyseisissä kohdissa asetetut edellytykset. Jos vero vastaa Euroopan yhteisön tasolla yhdenmukaistettua veroa, yhteisön vähimmäisverokannasta poikkeamisen on tällöin selkeästi perustuttava vastaavan yhteisön veron yhdenmukaistamista koskevaan säännökseen.

D.3.3 Uusiutuvan energian hyväksi myönnettävään toimintatukeen sovellettavat edellytykset

49. Uusiutuvan energian tuotantoon myönnettävä toimintatuki katsotaan tavallisesti tueksi, jota voidaan myöntää näiden suuntaviivojen mukaisesti.
50. Valvontaviranomainen katsoo, että erityyssäännökset voivat kuitenkin olla tarpeen, koska joillakin uusiutuville energianlähteillä on vaikeuksia kilpailla tehokkaasti perinteisten energianlähteiden kanssa. On myös otettava huomioon se, että yleisenä tavoitteena on pyrkiä turvaamaan uusiutuvien energialähteiden kehittäminen varsinkin ympäristösyistä. Tuki voi olla tarpeen erityisesti, jos käytettävissä oleva tekniikka ei mahdollista energiantuotantoa perinteiseen energiaan verrattuna korkeiden yksikkökustannusten vuoksi.
51. Tällaisessa tilanteessa toimintatuen myöntäminen voi olla perusteltua uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tuotantokustannusten ja kyseisen energian markkinahinnan välisen erotuksen kattamiseksi. Tuen muoto voi vaihdella kyseessä olevan energialähteen ja EFTA-valtion soveltaman tukijärjestelyn mukaan. Valvontaviranomainen ottaa lisäksi huomioon jokaisen energialähteen kilpailuaseman.
52. EFTA-valtiot voivat myöntää tukea uusiutuville energialähteille seuraavasti:

D.3.3.1 Vaihtoehto 1

53. Uusiutuvan energian alalla investoinnin yksikkökustannukset ovat erittäin suuret ja muodostavat yleensä merkittävän osan yrityksen kustannuksista. Tästä syystä yritykset eivät pysty tarjoamaan tuotteitaan kilpailukykyiseen hintaan niillä markkinoilla, joilla ne myyvät tuottamaansa energiaa.
54. Jotta kyseinen uusiutuvalle energialle tyypillinen markkinoille tulon este voitaisiin ottaa paremmin huomioon, EFTA-valtiot voivat myöntää tukea, joka kompensoi uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotantokustannusten ja markkinahinnan välisen erotuksen. Mahdolliset toimintatuet voidaan tällaisessa tapauksessa myöntää ainoastaan tuotantolaitosten poistoihin. Kyseisen tuotantolaitoksen tuottamalle ylimääräiselle energialle ei voida myöntää tukea. Tuki voi kuitenkin kattaa kohtuullisen tuoton pääomalle, jos EFTA-valtio pystyy osoittamaan sen välttämättömäksi eräiden uusiutuvien energiamuotojen heikon kilpailukyvyyn perusteella.

Määriteltäessä toimintatuen suuruutta olisi otettava huomioon myös kyseiselle yritykselle tuotantolaitoksen rakentamista varten mahdollisesti myönnetty investointituet.

Ilmoittaessaan tukijärjestelmistä valvontaviranomaiselle EFTA-valtioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti tukijärjestelyt ja esitettävä erityisesti tukimäärän laskemisessa käytetyt menetelmät. Jos valvontaviranomainen hyväksyy tukijärjestelmät, EFTA-valtion on sovellettava kyseisiä järjestelyjä ja laskentamenetelmiä myöntäessään tukea yrityksille.

55. Muista uusiutuvista energialähteistä poiketen biomassaa vaatii suhteellisesti vähäisempiä investointeja, mutta biomassaa käyttävän laitoksen toimintakustannukset ovat korkeammat. Valvontaviranomainen saattaa hyväksyä investointikustannukset ylittävän toimintatuen, jos EFTA-valtio pystyy osoittamaan, että yrityksen kokonaiskustannukset ylittävät tuotantotiloista tehtyjen poistojen jälkeenkin energian markkinahinnan.

D.3.3.2 Vaihtoehto 2

56. EFTA-valtiot voivat myöntää tukea uusiutuville energialähteille käyttämällä markkinamekanismeja, kuten niin kutsuttujen vihreiden sertifikaattien järjestelmää tai tarjouskilpailumenettelyjä. Näiden järjestelmien avulla uusiutuvia energialähteitä käyttäville energiantuottajille varmistetaan välillisesti kysyntää perinteisin menetelmin tuotetun energian markkinahintaa korkeampaan hintaan. Vihreiden sertifikaattien hinta ei ole määrätty etukäteen, vaan se määräytyy kysynnän ja tarjonnan perusteella.
57. Kun nämä järjestelmät sisältävät valtiontukea, valvontaviranomainen voi hyväksyä niiden soveltamisen, jos EFTA-valtio pystyy osoittamaan, että tuki on välttämätöntä kyseisen uusiutuvan energialähteen käytön kannattavuuden varmistamiseksi, järjestelmä ei johda kokonaisuutena liiallisiin korvauksiin uusiutuville energialähteille eikä saa uusiutuvia energialähteitä käyttäviä tuottajia luopumaan pyrkimyksistä parantaa kilpailukykyään. Varmistaakseen, että näitä edellytyksiä noudatetaan, valvontaviranomainen aikoo sallia kyseiset tukijärjestelmät kymmenen vuoden ajaksi. Kymmenen vuoden ajanjakson jälkeen on laadittava selvitys siitä, onko tukijärjestelmän jatkaminen tarpeen.

D.3.3.3 Vaihtoehto 3

58. EFTA-valtiot voivat myöntää uusiutuvia energialähteitä käyttäville uusille laitoksille toimintatukea, joka lasketaan vältettyjen ulkoisten kustannusten perusteella. Vältetyillä ulkoisilla kustannuksilla tarkoitetaan ympäristönsuojelukustannuksia, joista yrityksen olisi vastattava, jos sama energiamäärä tuotettaisiin perinteistä energiaa käyttävässä laitoksessa. Kustannukset lasketaan vähentämällä toisistaan ne aiheutuneet ulkoiset kustannukset, joita uusiutuvia energialähteitä käyttävät tuottajat eivät maksa, ja ne aiheutuneet ulkoiset kustannukset, joita uusiutumattomia energialähteitä käyttävät tuottajat eivät maksa. Näiden laskelmien tekemisessä EFTA-valtion on käytettävä kansainvälisesti tunnustettua laskentamenetelmää ja ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle. EFTA-valtion on toimitettava perusteltu ja määrällinen vertaileva kustannusanalyysi sekä arvio kilpailevien energiantuottajien ulkoisista kustannuksista, jotta voidaan osoittaa, että tuki todella tasapainottaa sellaisia ulkoisia kustannuksia, joita ei kateta.

Uusiutuvan energian tuottajalle myönnetyn tuen määrä ei saa ylittää 0,05:tä euroa kilowattituntia kohden.

Tuensaajayritysten on investoitava vaihtoehtoa 1 soveltamalla saadun tuen määrän ylittävä osa tuesta uusiutuviin energialähteisiin. Valvontaviranomainen ottaa huomioon tämän tuen määrän, jos myös kyseiselle toiminnalle voidaan myöntää valtiontukea.

59. Jotta vaihtoehto 3 olisi yhdenmukainen yleisten kilpailusääntöjen kanssa, valvontaviranomaisen on oltava varma, että tuki ei vääristä kilpailua yleisen edun vastaisella tavalla. Toisin sanoen valvontaviranomaisen on oltava varma, että tuki johtaa uusiutuvan energian käytön yleiseen lisääntymiseen perinteisen energian käytön vähentyessä eikä aiheuta pelkästään markkinaosuusien siirtymistä uusiutuvien energialähteiden välillä. Tästä syystä seuraavat ehdot on täytettävä:
- tämän vaihtoehdon mukaisesti myönnetyn tuen on kuuluttava järjestelmään, joka kohtelee tasapuolisesti uusiutuvan energian alalla toimivia yrityksiä,
  - järjestelmässä on määrättävä, että tuki myönnetään ilman syrjintää niiden yritysten välillä, jotka tuottavat samaa uusiutuvaa energiaa,
  - valvontaviranomaisen on tarkistettava järjestelmä viiden vuoden välein.

D.3.3.4 Vaihtoehto 4

60. EFTA-valtioilla on mahdollisuus myöntää toimintatukea myös 40 ja 41 kohdan mukaisten yleisten sääntöjen perusteella.

D.3.4 Sähkön ja lämmön yhteistuotantoon myönnettävään toimintatukeen sovellettavat edellytykset

61. Valvontaviranomainen katsoo, että toimintatuen myöntäminen sähkön ja lämmön yhteistuotantoon voi olla perusteltua, jos 26 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät. Toimintatukea voidaan myöntää lämmön ja sähkön julkisesta jakelusta vastaaville yrityksille, jos kyseiset sähkön- tai lämmöntuotantokustannukset ovat markkinahintaa korkeammat. Tällaisissa olosuhteissa toimintatukea voidaan myöntää 53—60 kohdassa määritellyin edellytyksin. Tuen välttämättömyys määritellään ottaen huomioon kustannukset sekä lämmön ja sähkön tuotannosta ja myynnistä saatavat tulot.
62. Toimintatukea voidaan myöntää samoin edellytyksin myös lämmön ja sähkön yhteistuotannon käyttöön teollisuudessa, jos osoitetaan, että tällä tekniikalla tuotetun energiayksikön kustannukset ovat korkeammat kuin perinteisellä tekniikalla tuotetun energiayksikön markkinahinta. Tuotantokustannukset voivat sisältää pääoman tavanomaisen tuoton, mutta niistä on vähennettävä yrityksen lämmöntuotannosta saamat voitot.

E **Politiikka, toimenpiteet ja mekanismit kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi**

63. Kioton pöytäkirjassa ⁽⁴⁸⁾ määrätään kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisesta ja vähentämisestä vuosina 2008—2012. Valvontaviranomainen katsoo, että tietyt järjestelyt Kioton pöytäkirjan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi saattavat sisältää valtiontukea. On kuitenkin ennen aikaista määritellä mahdollisten tukien hyväksymisperusteita.

F **Valvontaviranomaisen tutkimiin hankkeisiin sovellettava poikkeuksen oikeusperusta**

64. ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräysten nojalla valvontaviranomainen voi hyväksyä ympäristönsuojeluun myönnettyt tuet näissä suuntaviivoissa esitettyjen rajoitusten ja edellytysten mukaisesti tukena "tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseksi, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla".

⁽⁴⁸⁾ Norja ja Liechtenstein ovat allekirjoittaneet Kioton pöytäkirjan, mutta eivät ole vielä ratifioineet sitä. Islanti ei ole allekirjoittanut pöytäkirjaa. Kaikki kolme maata ovat kuitenkin allekirjoittaneet ilmasopimuksen, jonka osaksi pöytäkirja on laadittu.

65. Tuki Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseksi, jossa ympäristökysymykset ovat etusijalla ja jolla on myönteinen vaikutus asianomaisen EFTA-valtion rajojen ulkopuolella, voidaan hyväksyä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksen nojalla. Tuen on kuitenkin oltava tarpeen hankkeen toteuttamiseksi ja itse hankkeen on oltava erityinen ja tarkasti määritelty sekä laadullisesti tärkeä. Hankkeen on myös edistettävä esimerkillisellä ja selkeästi havaittavalla tavalla Euroopan yhteistä etua. Tätä poikkeusta sovellettaessa valvontaviranomainen voi hyväksyä 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyille tuelle asetettuja rajoituksia korkeamman tuen tason.

G **Eri lähteistä peräisin olevan tuen kasautuminen**

66. Näissä suuntaviivoissa vahvistettuja tukien enimmäistasoja sovelletaan, jos kyseinen tuki on rahoitettu kokonaisuudessaan tai osittain valtion varoin tai ETA-yhteistyöhön tarkoitettuihin varoihin. Näiden suuntaviivojen nojalla hyväksytyt tuet eivät saa kasautua muiden ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien eivätkä EFTA-valtioille Euroopan yhteisön ohjelmiin osallistumista varten myönnetyn muun yhteisön rahoituksen kanssa, jos tuen kasautuminen johtaa näissä suuntaviivoissa määrättyä tukitasoa korkeampaan tasoon.

Eri tarkoituksiin myönnetyn, mutta samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin perustuvan tuen osalta sovelletaan suotuisinta enimmäistasoa.

H **Valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen aiheellisten toimenpiteiden**

67. Näiden suuntaviivojen toteuttamiseksi sekä valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdan nojalla valvontaviranomainen ehdottaa, että EFTA-valtiot toteuttavat seuraavia aiheellisia toimenpiteitä, ottaen kuitenkin huomioon nykyisten tukijärjestelmiensä vaatimukset.
68. Voidakseen arvioida merkittävien tukien myöntämistä nykyisistä tukijärjestelmistä ja tällaisten tukien soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan valvontaviranomainen ehdottaa EFTA-valtioille valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aiheellisena toimenpiteenä, että sille on ilmoitettava ennakolta hyväksytyistä tukijärjestelmistä myönnettävistä yksittäisistä investointituista, kun tukikelpoiset kustannukset ovat yli 25 miljoonaa euroa ja bruttoavustusekvivalentti on yli 5 miljoonaa euroa. Ilmoitus tuesta tehdään lomakkeella, jonka malli on näiden suuntaviivojen liitteenä.
69. Valvontaviranomainen kehottaa valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aiheellisena toimenpiteenä EFTA-valtioita muuttamaan voimassa olevat ympäristötukijärjestelmänsä näiden suuntaviivojen mukaisiksi ennen 1 päivää tammikuuta 2002.
70. Valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita ilmoittamaan kuukauden kuluessa 67–69 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen vastaanottamisesta suostumisestaan toimenpiteiden noudattamiseen. Jos valvontaviranomainen ei saa vastausta, se katsoo, ettei EFTA-valtio ole hyväksynyt ehdotusta.
71. Valvontaviranomainen muistuttaa, että lukuun ottamatta ETA-sopimuksen liitteellä XV täytäntöön pantavan komission asetuksen (EY) N:o 69/2001⁽⁴⁹⁾ mukaisesti vähämerkityksisiksi luokiteltuja tukia nämä suuntaviivat eivät vaikuta valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaiseen EFTA-valtioiden velvollisuuteen ilmoittaa kaikista tukijärjestelmistä, niihin tehdyistä muutoksista sekä hyväksytyjen järjestelmien ulkopuolisista yksittäisistä tuista.
72. Valvontaviranomainen asettaa tulevien tukijärjestelmien hyväksymisen ehdoksi näiden suuntaviivojen noudattamisen.

I **Suuntaviivojen soveltaminen**

73. Näitä suuntaviivoja sovelletaan siitä päivästä, jona EFTAn valvontaviranomainen hyväksyy ne. Niiden soveltaminen päättyy 31 päivänä joulukuuta 2007. Valvontaviranomainen voi EFTA-valtioita kuultuaan tehdä muutoksia suuntaviivoihin ennen kyseistä päivämäärää kilpailupolitiikkaan tai ympäristöpolitiikkaan liittyvistä merkittävistä syistä tai ottaakseen huomioon muut politiikan alat.
74. Valvontaviranomainen soveltaa näitä suuntaviivoja kaikkiin ilmoitettuihin tukihankkeisiin, joita se käsittelee sen jälkeen kun EFTAn valvontaviranomainen on hyväksynyt suuntaviivat, vaikka kyseisistä hankkeista olisi ilmoitettu jo ennen suuntaviivojen hyväksymistä.

Ilmoittamattomiin tukiin valvontaviranomainen soveltaa:

- a) näitä suuntaviivoja, jos tuki on myönnetty sen jälkeen kun suuntaviivat on hyväksytty;
- b) muissa tapauksissa vuonna 1994 hyväksytyjä ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevia suuntaviivoja, jotka on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* L 231, 3.9.1994.

⁽⁴⁹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

J Ympäristöpolitiikan sisällyttäminen muihin valtiontuen suuntaviivoihin

75. ETA-sopimuksen 73—75 artiklassa edellytetään ympäristönsuojelua koskevien vaatimusten sisällyttämistä EFTA-valtioiden kaikkiin muihin politiikan aloihin.

Vahvistaessaan tai tarkistaessaan muita valtiontuen alalla annettuja suuntaviivoja valvontaviranomainen tutkii, miten ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset voitaisiin ottaa niissä parhaiten huomioon. Valvontaviranomainen pohtii myös, olisiko syytä pyytää EFTA-valtioita toimittamaan ympäristövaikutuksia koskeva tutkimus aina kun ilmoitetaan merkittävästä tukihankkeesta riippumatta siitä, mitä alaa hanke koskee.

LIITE**Lisätiedot, jotka yleensä on toimitettava ilmoitettaessa valvontaviranomaisesta ja tuomioistuimesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti ympäristönsuojeluun myönnettävästä valtiontuesta**

(tukijärjestelmät, hyväksytystä tukijärjestelmästä myönnettyt tuet ja tapauskohtaiset tuet)

1. Tavoitteet

Yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteen tavoitteista ja edistettävän ympäristönsuojelun toimenpiteen muodosta.

2. Toimenpiteen kuvaus

Yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteestä ja tuensaajista.

Kuvaus investoinnin kokonaiskustannuksista ja tukikelpoisista kustannuksista.

Jos kyseistä toimenpidettä on jo sovellettu aikaisemmin, millaisia tuloksia siitä on saatu ympäristöalalla?

Jos toimenpide on uusi, millaisia tuloksia sillä on tarkoitus saavuttaa ympäristöalalla ja missä ajassa?

Jos tuen tarkoituksena on ylittää voimassa olevat normit, on esitettävä, mitkä ovat sovellettavat normit ja miten toimenpide auttaa saavuttamaan huomattavasti korkeamman ympäristönsuojelun tason.

Jos normeja ei ole, myönnettyjen tukien osalta on täsmennettävä yksityiskohtaisesti, kuinka tukikelpoiset kustannukset on määriteltävä.”

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1961/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 268, 9. lokakuuta 2001)

Sivulla 13, 6 artiklan 4 kohdassa, kaikissa kielitoisinnoissa

korvataan: ".../2001"

seuraavasti: "1961/2001".

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2535/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 341, 22. joulukuuta 2001)

Sivulla 52, liitteen II osassa II D, järjestysnumeroiden 6 ja 8 kohdalla, sarakkeessa "Tuontitulli (euroa/100 kg nettopaino, jollei muutoin ilmoiteta)":

korvataan: "17,54"

seuraavasti: "13,15".
